

OBSERVANT

Informatie- en opinieblad van de Rijksuniversiteit Limburg.

6 juni 1985

Jaargang 5, nummer 19

Faculteitsraad zet Greep op zijspoor

Met zes tegen vier stemmen heeft de raad van de medische faculteit prof. dr. Ferd Sturmans gekozen tot voorzitter van de faculteit. Daarmee passeerde de raad de huidige dekaan, prof. dr. Co Greep, die deze functie de afgelopen zeven jaar bekleed heeft. Over de benoeming is binnen de faculteit grote deining ontstaan. Een groep klinische hoogleraren heeft onmiddellijk een brief gestuurd aan het College van Bestuur, waarin zij zeggen geen vertrouwen te hebben in de nieuwe dekaan, zolang de benoemingsprocedure niet grondig onderzocht is. Van verschillende zijden wordt momenteel onderzocht of de procedure die geleid heeft tot de benoeming van Sturmans wel correct was. Waarschijnlijk zal zij binnenkort worden aangevochten.

Oorspronkelijk was Greep de enige hoogleraar die de vertrouwenscommissie bereid had gevonden zich kandidaat te stellen. Tijdens de raadpleging van diverse instanties en personen stond vast dat er maar een kandidaat was. De adviezen waren over het geheel genomen positief, maar ook voorzien van enkele kritische kanttekeningen van mensen die van de gelegenheid gebruik maakten het wat al te persoonlijke beleid van Greep te corrigeren. Greep toonde daarvoor begrip en beloofde zijn leven te beteren.

Volgens insiders zouden de adviezen aan de vertrouwenscommissie er heel anders hebben uitgezien als Greep niet de enige kandidaat was geweest op het moment van raadpleging. Maar op het allerlaatste moment, toen het concept-verslag van de vertrouwenscommissie al klaar was kwam er een tweede kandidaat opdagen. Sturmans. Hij zou benaderd zijn door een van de leden van de vertrouwenscommissie, die zich op die manier niet hield aan de afspraak dat de contacten naar buiten alleen door de voorzitter van

de commissie onderhouden werden. Toen was het voor de vertrouwenscommissie te laat om over de tweede kandidaat nog een adviesronde te organiseren. Ook een verzoek van Greep om opnieuw gehoord te worden, nu er een tweede kandidaat was, kon om dezelfde reden niet worden gehonoreerd.

In de faculteitsraad is over de procedure nauwelijks gesproken. De mensen die bezwaar willen maken tegen de gang van zaken, beroepen zich erop dat de ene kandidaat een veel zwaardere procedure heeft moeten doorlopen dan de andere. Het is vrijwel zeker dat er van de kant van sympathisanten van Greep een verzoek gericht wordt aan het College van Bestuur de procedure kritisch door te lichten.

Een van de leden van de vertrouwenscommissie, prof. dr. R. Reneman, heeft inmiddels een brief aan de raad geschreven waarin hij zegt te betreuren dat de commissie Greep niet een tweede keer gehoord heeft.

Greep zelf wil voorlopig weinig kwijt over de gang van zaken. Een dezer dagen zal hij met een verkla-



Greep, de gaande man.



Sturmans, de komende man.

ring komen waarin hij de naast betrokkenen wil uitleggen hoe het spel zijns inziens gespeeld is. 'De vertrouwenscommissie is bij me geweest met de vraag of ik me met inachtneming van bepaalde spelregels beschikbaar wilde stellen voor een nieuwe termijn. Ik had wel de nodige aarzelingen, maar ik heb toch ja gezegd omdat er geen andere kandidaat was en omdat ik hoeveel werk er nog binnen deze faculteit gedaan moet worden. Maar de procedure is later opengebroken om een andere kandidaat naar voren te schuiven. Ik heb de vertrouwenscommissie toen uitdrukkelijk om een tweede onderhoud verzocht, maar ze hebben het bij dat eerste gesprek gelaten'.

Greep maakte meteen na de stemming bekend dat hij het dekanaat met onmiddellijke ingang neer wilde leggen, maar hij is later op dat besluit terug gekomen. Hij blijft nu

in functie tot 1 september, de dag waarop Sturmans als nieuwe dekaan aantreedt.

Sturmans onthoudt zich zorgvuldig van ieder commentaar op de procedure die tot zijn verkiezing heeft geleid. Hij wil evenmin kwijt welke overwegingen hem ertoe gebracht hebben zich kandidaat te stellen. 'Als ik nu ga zeggen wat mijn voorganger niet goed heeft gedaan, zou dat als natrappen kunnen worden uitgelegd. Ik heb absoluut geen behoefte aan polarisatie. Ik vind dat Greep ontzettend veel gepresteerd heeft voor deze faculteit en ik wil niet de indruk wekken dat ik daar niet enorm veel waardering voor heb. Als je wil weten waarom ik me dan toch kandidaat heb gesteld, moet je naar de toekomst kijken. Wacht op onze daden'. Sturmans wil wel kwijt dat in de toekomst het extramurale onderzoek aan de faculteit zijn bijzondere aandacht zal krijgen. Ook

wil Sturmans, die een dubbelbenoeming heeft bij de Algemene en de Medische Faculteit, de samenwerking tussen medici en gezondheidswetenschappers uitdrukkelijk bevorderen. 'Wat mij betreft kan die samenwerking zelfs leiden tot integratie tussen de twee faculteiten. Sturmans (46) is sinds 1982 verbonden aan de Rijksuniversiteit Limburg als hoogleraar in de Epidemiologie. Daarvoor was hij verbonden aan de Katholieke Universiteit Nijmegen, eveneens als hoogleraar Epidemiologie en als hoofd van afdeling Sociale Geneeskunde.

Jacques Herraets

Twaalf studentenstops

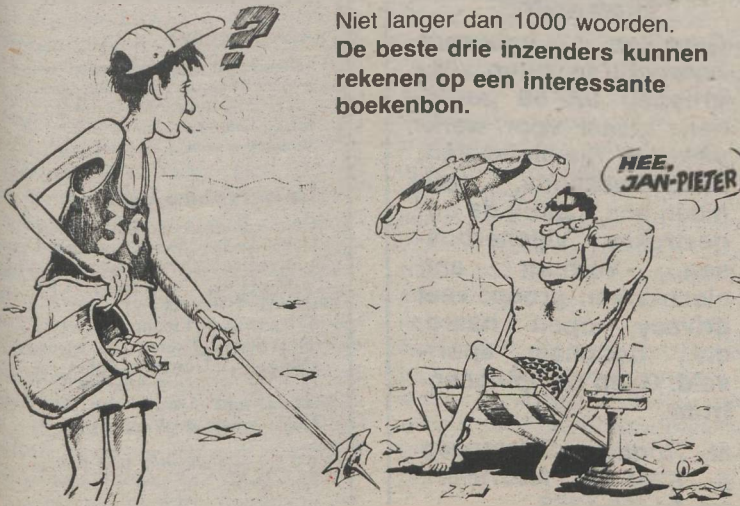
Twaalf studierichtingen kunnen het komende studiejaar niet alle belangstellende studenten een plaats bieden. Op voorstel van de Academische Raad heeft minister Deetman besloten een numerus fixus vast te stellen voor medicijnen (1485 plaatsen), Gezondheidswetenschappen in Maastricht (275), Algemene Gezondheidskunde in Nijmegen (80), Medische Biologie in Utrecht (80), Algemene Gezondheidszorg in Rotterdam (75), de experimentele medische studierichting in Leiden (80), Theaterwetenschappen (130), Diergeneeskunde (175), Industrieel Ontwerpen (200), Bedrijfskunde (450), Technische Bedrijfskunde (430) en Japankunde (40). De minister is maar op een punt afgeweken van het advies van de Academische Raad: de experimentele medische studierichting in Leiden mag maar 80 in plaats van de voorgestelde 100 eerstejaars opnemen. (jh).

LAATSTE KANS...

Onze oproep om vakantie verhalen op te sturen voor het laatste nummer van deze jaargang is niet aan dovemansoren geweest. De vrolijke, schrijvende en melancholieke pennevruchten dwarrelen gestaag op onze burelen neer.

Wie nog wil meedoen moet snel zijn. De uiterlijke inleverdatum is 13 juni. In aanmerking komen: vakantieherinneringen, vakantieplannen, maar ook verhalen over vakantiebaantjes. Niet iedereen kan het zich veroorloven de hele zomer in een luie stoel te zitten!

Niet langer dan 1000 woorden. De beste drie inzenders kunnen rekenen op een interessante boekenbon.



Het Klinikum en het menselijk tekort

Aken en Keulen zijn niet op een dag gebouwd. Alleen al voor het Klinikum, het academische ziekenhuis van Aken, was een bouwtijd van vijftien jaar nodig. In de euforie van de zestiger was men van plan er iets bijzonders van te maken, iets dat zijn tijd ver vooruit zou zijn. Problemen zouden er zeker komen, maar men vertrouwde erop dat de technologie op alles een antwoord zou hebben. Maar het pakte heel anders uit: het bouwplan dreigde op een catastrofe uit te lopen en nu de kolos van 240 bij 130 meter er eenmaal staat blijven velen van mening dat de techniek veel geleerd heeft en de politiek een beetje, maar dat de gewone man met zijn blindedarmontsteking er maar weinig wijzer van geworden is. (zie pagina 8 en 9)

Het bezettingsfeest 2

Het beschrijven van de bezettingsakte gaat de meeste schrijvers in de vorige Observant prima af. Jan Lavrijsen blijkt hier echter nogal moeite mee te hebben. Zijn weergave van de eerste bezetting van de RL op 7 en 8 mei jl. kan men over het algemeen niet positief noemen. Als de bekende stuurman aan de wal, constateerde hij kennelijk niets dat zijn sensationeel kon bevredigen. Geen ME, geen rellen achteraf, helaas niets van dit alles. Alleen zo'n 2500 mensen die in de loop van de twee dagen de solidariteitslijsten komen ondertekenen. Jan moet het dus doen met de „gewone” dingen. Zijn kritiek op het „bezettingsfeest” is zoals dadelijk blijkt merkwaardig te

noemen. Er waren de eerste avond meer dan 600 solidaire mensen binnen en er speelde een muziekgroepje en ja dan kan het gezellig worden of je dit nu wilt of niet. Om twaalf uur werd echter iedereen verzocht het gebouw te verlaten omdat er opgeruimd diende te worden en de overnachtende mensen weer vroeg op moesten. Om half één was dan ook iedereen vertrokken. Tenminste, en nu komt het! De laatste die we er pas om half drie uitgewerkt hadden, u gelooft het nooit, was Jan Lavrijsen. Stomdronken, lallend en brallend konden we hem na allerlei belofes en foefjes onzerzijds, aan de Tongersestraat toevertrouwen. Eindelijk konden we gaan slapen. Jan

Lavrijsen had kennelijk een leuk feest gehad.
Cor Delahaye

LESBISCH CULTUREEL TIJDSCHRIFT

Al weer zo'n prachtnummer voor slechts f 12,50

LUST & gratie

Inhoud L & G no. 6
Isabel Hoving (tekst) en Ellen van Eldik (portretten); Jane Bowles geportretteerd — Julie Abraham: Het lesbisch werk van de schrijfster Bryher. (essay) — Willemien Gerstenauer: Gedichten — Andreas Burnier: Evolutie van het Bewustzijn (essay) — Ely de Waard: Gedichten. — Saskia Wieringa en Sylvia Borren: Nairobi-conferentie: een lesbische luxe?

Neem een abonnement. Jaargang 1985 (nrs. 5 t/m 8) kost f 44,—
Stort het bedrag op postgiro 3786410 t.n.v. Lust en Gratie, Postbus 4098 1009 AB Amsterdam, tel. 020-925813.

Paartjes



Te koop: 4-pits gaskomfort + elektrische grill/bakoven, resp. f 175,- en f 125,-. Inlichtingen: tst 415/04408-3080.

Te koop zeer goede Fender Rhodes '73 elctr. piano f 1500,-. Tel. 043-615617.

Jurist zoekt tijdelijke woonruimte in Maastricht (centrum). Vanaf 1 juli, drie à vier maanden. Liefst tweekamer-etage. Tot f 500,-. Tel. 043-12005, 's avonds 020-648348.

Te k. mooie kleurenlietho van Karel Appel begin '60 met certificaat. Tel. 472367.

Eysden. Te koop: halfvrijstaand woonhuis, grondoppervlak 355 m². Indeling: woonkamer met open keuken, hal, garage 11x3, kelder en mooi terras met grote tuin op het zuiden. 1e verdieping: 4 slaapkamers, badkamer met zitbad en wastafel, het huis is voorzien van rolluiken. Inlichtingen: 04409-2082.

Te koop gevraagd damesfiets: Hanny Prick, Verplegingswetenschap, toestel 169.

Typewerk gevraagd. J. de Vreese, 2e jaars AF, postvakje onderwijszaken.

Klimmen-Ransdaal

Te koop:

Nabij station landelijk gelegen vrijstaande bungalow, degelijk en goed onderhouden, praktische indeling, grote tuin rondom, open haard, parket, 4 slaapkamers + garage. Prijs: f 240.000,-. Tel. 04459-1390.



Gezellige Limburgse boerderij te huur voor groepen tot 50 personen. Ideaal voor werkweken, familiefeesten, studieweekends, reünies etc. Vlakbij de uitgestrekte Vijlenerbossen. Verhuur aan slechts één groep; veel privacy, open haard, c.v., douches, sportveld. Geen campingcentrum.

M. Ronken, Elzeterweg 6, 6281 NN Mechelen, tel. 04455-1363.

Te koop Yamaha Keyboard type PC-1000, 1 maand oud, vraagprijs f 2000,-. Tst. 270, vragen naar E. Stalder.

Te koop: gefineerde salonkast; „Artia” slaggitaar (zo goed als nieuw) incl. beschermhoes; „Paterson” kleurenontwikkelkast. Inlichtingen bij Judith van der Ree, tst. 834 (hoofdgebouw).

Wij willen graag Maastricht leren kennen en er deze zomer een maand doorbrengen. Wie heeft oppas nodig voor zijn/haar huis, planten en dieren? Liefst in hartje stad. Bel: Henny Oosterom, Joop de Haan, tel. 020-249380.

Aangeboden: Ik ga in de zomermaanden enkele keren naar Portugal. Wie wilt meerijden kan bellen: 080-784458.

9 km van Maastricht. Vrijgelegen gereveerde boerderij. Honderd procent privacy. 5000 meter eigen grond. 100 m² overdekt terras. Paardstallen en alle comfort. U moet het zelf zien. Prijs op aanvraag. Telefoon 04458-1366. Ter maar 110 in Margraten.

OBSERVANT

Informatie- en opinieblad van de Rijksuniversiteit Limburg, uitgave van de Stichting Maffius. Verschijnt veertiendaags.

Redaktieadres:

Tongersestraat 53, kamer 304
Postbus 616
6200 MD Maastricht
Telefoon: 043-888319
(doorkiesnummer)

Stichtingsbestuur:

Wim Hermens (voorzitter).
Kees Schröder (penningmeester)
Hans Lensch (secretaris).
Erik de Graaff
Evelyn de Leeuw
(redactiefuortgevoerd)
G.J. Tangelder
Johan Muysken

Redactie

Ton Hameleers.
Jacques Herraets (eindredacteur).
Ad van Herson.
Evelyn de Leeuw.
Malva Driessen
Paul Gobée
Redactie-assistentie:
Liesbeth van Hoef
Grafische vormgeving:
Guis van Rooy, Annemiek Kusters
Foto's: Hans van Dijk.
Coen van der Gugten,
fotopersburo Widdershoven
Franco Gori
Tekeningen: John Prop. Raph de Haas
Druk: Limburgs Dagblad, Heerlen

Advertenties

Advertenties (behalve Paartjes):
Yvonne Stevens, toestel 302
Tarieven op aanvraag
Paartjes opgeven bij de redactie.

Abonnement

Leden van de universitaire gemeenschap ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden en andere belangstellenden kunnen zich abonneren voor f 25,- per jaar.

Universitaire Pers

Observant maakt deel uit van het landelijke samenwerkingsverband Universitaire Pers, samen met A.J. Valvas (Vrije Universiteit), Delta (Delft), THB (Tilburg), TH-berichten (Eindhoven), THN-nieuws (Twente), KU-nieuws (Nijmegen), Universiteitsblad (Utrecht), Universiteitskrant (Groningen) en Wageningen Hogeschoolblad (Wageningen).

UP-korrespondenten: Bert Bakker, Lin Tabak.

Studierendement en kwaliteit

Met grote vreugde en niet zonder trots vernamen wij uit de Observant van 23 mei jl dat onze studenten op alle fronten het hoogste studierendement van het gehele land behalen. De kans dat iemand die in Maastricht gaat studeren zijn studie tot een goed einde brengt is volgens cijfers van het Bureau van de Academische Raad te schatten op 86%, terwijl het landelijk gemiddelde op 56% ligt. Niet geheel ten onrechte wordt in het artikel erbij vermeld dat de rendementen sinds kort, niet alleen in Maastricht, maar in het hele land, meewegen bij toewijzing van personele middelen aan de verschillende instellingen van wetenschappelijk onderwijs. Eigenlijk zijn onze studenten nog beter als uit het bovenstaande zou blijken, want, vermeldt het geciteerde artikel, „voor Maastricht zijn de prognoses voor het afstudeerendement kunstmatig laag gehouden, omdat de universiteit op grond van de gehanteerde systematiek in de buurt van de 100% zou uitkomen”. Veruit het beste komen uit de bus de Maastrichtse medici, van wie 94% afstudeert, hetgeen „op grond van de gehanteerde systematiek” in ieder geval op een reëel studierendement van ver boven de 100% uit zou moeten komen.

Helaas ontbreekt in Nederland bij het vergelijken van de kwaliteit van het wetenschappelijk onderwijs, evenals overigens bij het vergelijken van het studierendement in de diverse instellingen, de „gouden standaard”. Hoe zullen wij nu ooit het probleem kunnen oplossen of het wetenschappelijk onderwijs geneeskunde elders er wel in slaagt die 14% studenten eruit te zift die ongeschikt blijken om het beroep van medicus practicus in zijn volle omvang te beoefenen, of dat Maastricht, met zijn bijzondere onderwijssysteem, en zijn „gehanteerde systematiek” er juist in slaagt deze 14% ongeschikten toch nog dermate bij te scholen dat zij alsnog met succes de esculap op hun voorruit kunnen plakken?

Vergelijkingen, m.n. op kennisgebied, zoals die in het verleden hebben plaatsgevonden tussen onze studenten en die van elders, gingen mank aan een on-

vergelijkbaarheid van de actuele examensituatie en de daaraan te verbinden consequenties. Bij toeval echter deed zich recentelijk een gelegenheid voor, welke het mogelijk maakt de prestaties van de Maastrichtse studenten op een beperkt gebied te vergelijken met die van een groep leerlingen aan een (niet-academische) HBO-opleiding in de regio. De Rijksuniversiteit Limburg is namelijk sedert kort niet alleen betrokken bij het onderwijs aan studenten geneeskunde, maar ook bij het onderwijs aan de leerling-verloskundigen van de kweekschool voor vroedvrouwen te Heerlen. Voor examensituaties met betrekking tot het vak gynaecologie/verloskunde bestaat er binnen de capaciteitsgroep gynaecologie/obstetrie een centrale itembank. Het toeval wil nu dat diegenen die belast zijn met het onderwijs aan de tweedejaars leerling-verloskundigen in Heerlen een 33-tal vragen selecteerden uit de itembank, welke eveneens verwerkt werden in de recente bloktoets van blok 4.3, voor vierdejaars studenten geneeskunde, „Gynaecologische problemen en zwangerschapscomplicaties”.

Zoals gezegd betreft het hier vierdejaars studenten geneeskunde, welke „het propaedeutisch examen hebben doorstaan” en welke nu na een intensieve bestudering van de gynaecologie en de verloskunde in het bovengenoemde blok, deze geconcentreerde vorm van kennismaking met de materie afsluiten met een kennisstoets op de laatste dag van het blok (duur 6 weken), dus op een moment dat de kennis van dit deel van de geneeskunde geacht moet worden maximaal te zijn. De leerling-vroedvrouwen in kwestie beantwoordden de vragen halverwege het tweede studiejaar, ter voorbereiding op het overgangsexamen aan het einde van dat studiejaar.

Wij zijn ons ervan bewust dat de studiepakketten van beide groepen studenten tot het moment van het examen onvergelijkbaar zijn. De leerling-vroedvrouwen bevonden zich halverwege het tweede jaar van een hogere beroepsopleiding welke in totaal drie jaar in beslag neemt, na welke opleiding zij de „fysiologische” verloskunde in zelfstan-

digheid mogen beoefenen, de studenten geneeskunde bevinden zich halverwege het vierde van zes jaren welke voorafgaan aan de dag dat zij de volledige genees-, heel- en verloskunde in al haar facetten in zelfstandigheid mogen beoefenen. Desalniettemin lijken de resultaten van deze vergelijkende kennisstoets ons toch dermate de moeite waard dat wij ze de lezers van de Observant niet willen onthouden.

De mediaan van de goed-minfoutscore van de leerling-verloskundigen was 70%, terwijl die van de studenten geneeskunde 32% was. Alle leerling-vroedvrouwen scoorden beter dan het gemiddelde min eenmaal de standaarddeviatie van de studenten geneeskunde (gemiddelde 28,87%, standaarddeviatie 37,90%; dit betekent overigens dat het gemiddelde min eenmaal de standaarddeviatie van de studenten geneeskunde op -9% lag, m.a.w. een student geneeskunde mocht meer antwoorden fout dan goed hebben, zonder een onvoldoende te halen voor dit gedeelte van de bloktoets). Van de 33 in beide toetsen identieke vragen werden er overigens 27 beter beantwoord door de leerling-verloskundigen dan door de studenten geneeskunde.

Regressie-analyse van de geciteerde gegevens leert ons dat de student/vroedvrouw-relatie is te karakteriseren door middel van de formule $A=0,55B-0,96$ waarin A de gemiddelde goedfoutscore weergeeft van de Maastrichtse student geneeskunde en B de gemiddelde goedfoutscore van de Heerlense leerling-vroedvrouw; of, voor leken vertaald, een Maastrichtse student geneeskunde weet evenveel van de gynaecologie en de verloskunde als een halve Heerlense leerling-vroedvrouw. Of dit opvallende tekort aan kennis volledig door de vaak genoemde, maar hier niet onderzochte, andere kwaliteiten van de Maastrichtse student, zoals attitude, patiëntencontact en praktische handvaardigheid, wordt gecompenseerd zal de toekomst moeten leren.

Dr. J.L.H. Evers
Dr. F. Smits

Een oprotpremie voor
ongemotiveerde studenten?

Rechtenstudenten willen af van jaarsysteem

Het broeit op de rechtenfaculteit. Enige weken geleden was het de enige faculteit die (naast het hoofdgebouw) bezet was. Vervolgens hielden en houden de verkiezingscampagnes de rechtenstudenten bezig. En nu is het begin gelegd van een actie tegen het jaarsysteem, zoals dat op de RF nog steeds in het eerste en tweede jaar gehanteerd wordt.

Het jaarsysteem houdt in, dat een student niet door mag naar het volgende jaar, indien hij niet voor alle examenonderdelen het vereiste aantal punten heeft behaald. Het verschil met faculteiten waar geen jaarsysteem geldt is dus, dat een student kan blijven zitten door het niet halen van het vereiste puntenaantal voor een bepaald examenonderdeel, terwijl hij voor de andere examenonderdelen misschien wel goede cijfers zijn gehaald. Konsekwentie hiervan is, dat de student het hele jaar met al zijn examenonderdelen opnieuw moet doen, ook die onderdelen die hij wel met goed gevolg had afgelegd.

De constatering van het feit dat studenten blijkbaar liever thuis studeren voor de bloktoets dan een onderwijsgroep bezoeken, waaruit weer eens blijkt dat de bloktoets niet aansluit bij het systeem, zorgde er bijna voor dat de discussie verder over het al dan niet functioneren van de bloktoets zou gaan. Deze discussie, ook al een heet hangijzer, werd echter uitgesteld tot na de vakantie.

De grondslag voor de afschaffing van het jaarsysteem zou gevormd worden door artikel 45 van het Academisch Statuut. Volgens een brief van de Minister uit 1982 behelst dit artikel, dat tentamen in beginsel hun geldigheid behouden, een jaarsysteem taboe is, ongeacht alle argumenten die voor dat laatste

stelsel zouden kunnen worden aangevoerd.

De staf meent daarentegen dat de voldoende argumenten zijn om het jaarsysteem te blijven hanteren: losse examens per onderdeel werken examengericht studeren in de hand, de tweefasenstudie verhoogt de druk om ieder jaar een bepaalde hoeveelheid stof af te werken en een systeem van herkansingen kost de staf veel tijd, waardoor er nog minder voor andere taken overblijft.

Zoals gezegd vinden de studenten dat juist het jaarsysteem examengericht studeren in de hand werkt. Verder zou de tweefasenstructuur zoveel mogelijk vrijheid moeten bieden om de eerste fase naar eigen inzicht in te vullen, maar die vrijheid wordt door het jaarsysteem teniet gedaan. Bovendien lopen studenten het risico een kostbaar jaar te verliezen als ze één examenonderdeel niet halen. Het argument van de hoge onderwijsbelasting van de staf is al vaker gehoord. Zo werd vorig jaar het aantal blokken per jaar teruggebracht van zes naar vijf. Tijdens de hearing vroegen sommige studenten zich dan ook af hoe lang dit argument nog kan blijven gelden.

Maar afschaffing van het jaarsysteem brengt niet alleen voordelen met zich mee, beseffen sommigen. Van de kant van studenten kwamen ook argumenten om aan het jaarsysteem te blijven vasthouden. Zo werd de onmogelijkheid van compensatie van bijvoorbeeld bloktoetsen als een groot nadeel gezien. Hoewel een constructie waarbij compensatie mogelijk blijft zeer wel denkbaar is, achtte één van de medewerkers het niet zo waarschijnlijk dat de examencommissie een dergelijke constructie zou voorstaan.

Ongemotiveerdheid

Een ander argument was, dat afschaffing van het jaarsysteem de ongemotiveerdheid van studenten voor de onderwijsgroepen nog verder in de hand zou werken. Immers de noodzaak een bloktoets te halen zou minder gevoeld worden en daarmee de druk om actief deel te nemen aan de onderwijsgroepen.

Juist het feit dat studenten op een bepaald moment kunnen kiezen wanneer zij een blok willen volgen, zou een grotere gemotiveerdheid om zich daar voor in te zetten met

Een voorbeeld: een student haalt twee zevens en een vier voor zijn opstellen: een vijf, twee zessen en twee zevens voor zijn bloktoetsen: twee voldoende en een onvoldoende voor zijn voortgangstoetsen. Zou hij nu van de vier door middel van de herkansing in de zomervakantie een vijf kunnen maken, dan zou hij door mogen naar het volgende jaar. Haalt hij echter weer een vier, dan zal toch het hele jaar, en alle blok- en voortgangstoetsen en opstellen opnieuw gedaan moeten worden door de student en mag hij niet deelnemen aan de examens voor het volgende jaar.

Hearing

Een ongewenste situatie, zo vindt een aantal verontruste studenten van de RF. Reden om de studenten bij elkaar te roepen en in een hearing te praten over de mogelijkheden om hier eventueel verandering in te brengen.

Zo kwamen dinsdag 28 mei circa 60 studenten en 2 medewerkers bijeen in de collegezaal van de Nieuwenhof.

De samenhang van het jaarsysteem met het onderwijssysteem en de examenregeling bleek duidelijk uit de kritiek dat het jaarsysteem examengericht studeren in de hand werkt. Doordat studenten binnen één jaar alle examenonderdelen gehaald moeten hebben, ontstaat er vooral voor elke toets of inleverdatum van opstellen een grote druk op de studenten. Dit heeft tot gevolg dat onderwijsgroepen slecht bezocht worden, waardoor de voortgang in de groepen ernstig gefrustreerd wordt.

Praktisch Medisch Onderwijs op hoger niveau

Het Praktisch Medisch Onderwijs (PMO) in het vijfde en zesde studiejaar is onderwerp geweest van een begin dit jaar verschenen gelijknamige nota. Hierin wordt een aantal voorstellen gedaan ter verbetering van het PMO. Een advies is de aanstelling van twee onderwijscoördinatoren. De een voor de eerste lijn en de ander voor de kliniek. De vacatures die beiden op hooglersniveau ingevuld zullen worden, verschenen de afgelopen weken in de landelijke dagbladen.

Deze functies moeten gezien worden als een nieuwe impuls om de doelstellingen die ten aanzien van het stageonderwijs gesteld zijn, te verwezenlijken. Een kernbegrip binnen hun taak zal zijn het bevorderen van de integratie en samenhang tussen de verschillende onderwijsbijdragen. Patiënt gericht probleem gestuurd onderwijs is één van de pijlers binnen het Maastrichtse onderwijssysteem. De patiënt met zijn gezondheidsprobleem staat hierbij centraal als uitgangspunt voor studie. Het is altijd de bedoeling geweest deze visie ook in het PMO tot uitdrukking te brengen. De logisch hieruit voortvloeiende oplossing van PMO zonder discipline (vakgroep) grenzen, werkend vanuit een algemeen klinische thuisbasis, bleek voor de eerste RL-studenten al na enige maanden een fiasco.

Het ontkennen van hiërarchie en discipline gebonden geneeskunde was en is alleen al om organisatorische redenen onmogelijk, met als gevolg de overstap naar het conventionele vakgerichte onderwijs. Vanuit deze min of meer noodgedwongen positie probeert men nu met wisselend succes discipline overschrijdend studeren te stimuleren. Dat dit een moeizame weg is behoeft geen betoog. Beladen met een indrukwekkende profielschets zullen de onderwijscoördinatoren gids en leider op deze weg zijn.

Tot hun integratieve taak behoort eveneens vorming en training van facultaire en affiliatieve docenten, waarbij de laatstgenoemden een vooral numeriek steeds belangrijker rol gaan spelen. Zo zal wegens plaats en personeelsgebrek Roermond met ingang van het nieuwe studiejaar als nieuwe stageplaats opgenomen worden. In afwachting van de benoeming en infunctietreding van de nieuwe coördinatoren vinden er reeds voortdurend verbeteringen en aanpassingen plaats. Desalniettemin mag hun functie niet onderschat worden, want zij zijn het immers die mede het bestaansrecht van het zich theoretisch van andere medische faculteiten onderscheidende Maastrichtse onderwijssysteem in de praktijk moeten rechtvaardigen.

Maurice van der Sangen

Afscheid

Donderdag 30 mei jl. beëindigde de raad van de Faculteit Geneeskunde de periode van 7 jaar waarin Co Greep haar dekaan was. Dat einde kwam zelfs enkele maanden eerder dan gepland, omdat prof. Greep het feit dat hij niet herkozen werd als een motie van wantrouwen tegen zijn beleid interpreteerde en onmiddellijk het dekaanat neerlegde. In de emotionele minuten na het bekendmaken van de uitslag door vice-dekaan Thom Rijntjes waren zowel betreurenswaardige als verheugende gebeurtenissen te registreren; in deze column wil ik mij beperken tot de laatste categorie.

Ik vond het bewonderenswaardig dat prof. Greep, ondanks de geweldige teleurstelling die de uitslag duidelijk voor hem betekende, direct de nieuwe dekaan kon feliciteren met zijn overwinning en ik was er dankbaar voor dat prof. Sturmans nog juist de gelegenheid vond om prof. Greep te bedanken voor zijn inspanningen gedurende de afgelopen 7 jaar. Ten aanzien van dat laatste punt kon er op dat moment niet veel méér gezegd worden dan ik hier opschreef - en dat hindert me. Natuurlijk weet een ieder die de politieke arena betreedt dat hij of zij korter of langer in het schijnwerperlicht kan schitteren maar dat daarna onvermijdelijk de afgrond gaapt. Dat wordt nog wat opgefleurd door een emolument als een sabbatical (waarbij de capaciteitsgroep van de facultaire bestuurder overigens ten tweede male de rekening gepresenteerd krijgt) maar dat kan de bittere pil nauwelijks vergulden.

Nog onlangs namen de Faculteiten Algemeen en Geneeskunde à raison van f 20.000 afscheid van prof. Groot, die de RL zo'n 10 jaar trouw gediend had. Ongeacht hoe men individueel het dekaanat van prof. Greep ook beoordeelt, het is in vergelijking daarmee voor een faculteit te mager om haast ongemerkt afscheid te nemen van iemand die gedurende 7 jaar met tomeloze energie het dekaanat vervuld heeft. Ik hoop dat prof. Greep terugkomt op zijn uitspraak dat hij weggaat uit Maastricht. Maar ook als hij daarin mocht volharden vind ik dat de Faculteit Geneeskunde, anders dan door een korte volzin of het bovenstaande impliciete dankwoord, op korrekte wijze afscheid moet nemen van haar vorige dekaan.

Gerard Majoor

zich meebrengen, aldus de tegenstanders van dit argument. „Laat ze maar naar Tilburg gaan!”, roept een opgewonden studente over de ongemotiveerde studenten. Daarmee was de discussie weer op het thema onderwijssysteem en examenregeling en werden de onge-

motiveerde studenten tot zondebok van alle ellende gemaakt. Zonder hen zou het jaarsysteem, evenmin als op onze andere faculteiten, nodig zijn. Een oprotpremie voor de ongemotiveerden dus naar?

Christianne Mattijssen

Alles over krampjes

Studenten in de medicijnen leren alles over de meest afgrijpselijke ziekten, maar de alledaagse gezondheidsprobleempjes waar gezonde mensen mee te kampen hebben, is voor hen terra incognita. Aan de VU heeft men nu een leuk initiatief genomen. Professor dr. G. de Jonge, hoogleraar kindergeneeskunde, heeft ervoor gezorgd dat tweedeaarsstudenten op vrijwillige basis regelmatig op bezoek gaan bij een gastgezin waar men een kindje verwacht. Zo krijgen ze zicht op de kleine gezondheidsproblemen die zich bij de zwangerschap, de bevalling en de eerste levensmaanden van de boreling voordoen. Het is dan ook de bedoeling dat de studenten er iets van opsteken, niet de gezinnen. Er mag géén medisch advies worden gegeven. Maar studenten kunnen toch in de gang van zaken interveniëren, meent De Jonge, door bepaalde dingen te vragen of door op een bepaalde manier te reageren, waardoor de ouders aan het twijfelen worden gebracht.

(Ad Valvas)

Twee maal twee is god

'Numerieke literaire technieken in Johannes; het gebruik van aantallen woorden en lettergrepen door de vierde evangelist.' Dat is nog eens een onderwerp om op te promoveren! Niks geen beleidsrelevantie of andere wanen van de dag. Nee, Martinus Mencken, zoals de promovendus heet, houdt zich bezig met tellen. Tellen van woorden en lettergrepen. In navolging van de *Sopherim*, die alle letters van de Torah telden, ten einde de tekst voor vertekening te vrijwaren, heeft Mencken zich gestort op numerieke patronen in het evangelie van Johannes, zoals bekend, het meest duistere, maar ook mooiste verhaal. Er werd niet alleen geteld om bestaande teksten zo nauwkeurig mogelijk te verbreiden, maar ook werd er geteld bij het scheppen van nieuwe teksten: voor het metrum. Het compositieprincipe, meent Mencken, is ook veel belangrijker dan de getalsmystiek. Filosofische en religieuze speculaties, daar moet hij niet veel van hebben; hij beperkt zich tot 'eenvoudige mathematische waarheden'.

(Folia)

Jonge studenten over lijden

Het Amsterdamse studentenpastoraat verkeert in een vreemde positie: het moet twee universiteiten tegelijk bedienen. De protestantse Vrije Universiteit en de „rooie” Universiteit van Amsterdam. Om niet de indruk te wekken de ene universiteit als herderlijk terrein te prefereren boven de andere heeft men een pand betrokken dat halverwege beide ligt: de Van Eeghenstraat in Oud-Zuid - evenver van het Maagdenhuis als de De Boelelaan. Dominee S. „Sonny” Hof is twaalf jaar lang aan het hoofdstedelijk studentenpastoraat verbonden geweest; hij houdt ermee op, want hij wordt hoogleraar christelijke ethiek aan de „rooie” universiteit. „Niet geloven, dat moet kunnen”, luidt één van Hof's geveulde uitspraken. Waar een scheidend studentenpastoraal werker altijd goed voor is, dat zijn bespiegelingen over de verschillen tussen, laat zeggen, „student '68” en „student '85”. Hof vindt dat de studenten van nu heel spits zijn. „Ik sta soms versteld hoe mensen op heel moeilijke materie analytisch, maar ook terugkoppelend naar hun persoonlijke ervaringen

kunnen reageren”. Tijdens groepsbijeenkomsten rond het thema „lijden” bleek dat achttien-, negentienjarige „in staat waren om daar heel persoonlijk over te praten”. Tenminste, voegt Hof er aantoe, als ze er de tijd voor kunnen vinden. Want vroeger bleven de studenten de hele avond aan de bar hangen; nu gaan ze na afloop van de groep nog studeren of slapen.

(Ad Valvas)

„Hij durfde alles te denken”

De Nijmeegse socioloog prof. dr. J.M.G. Thurlings wordt beschouwd als expert op het gebied van de ontzuiling. „Praten over het katholieke onderwijs is een nutteloze bezigheid”, zegt hij als het KU-blad hem benadert om commentaar te leveren op de waarschuwing van paus Johannes Paulus II dat de besturen van katholieke schoolbesturen beter van hun

verantwoordelijkheden bewust moeten zijn. Niemand weet, zegt Thurlings, hoe je het katholieke onderwijs anno nu inhoud moet geven. Behalve dan de behoudende katholieken; die hoeven maar terug te grijpen naar vroeger. „Zij zijn de enigen die op korte termijn een programma kunnen maken, maar ze vormen hooguit 10 procent van de katholieke bevolking. En hoeveel mensen bereid zouden zijn er voor te betalen als ze het uit hun eigen zak moesten doen, weet ik niet”. Dat er nu nog zoiets als katholiek onderwijs bestaat, is grotendeels te danken aan subsidiëring door de overheid. Net zoals de KRO ook van de herverdeling van kijk- en luistergeld moet leven en niet van de aalmoes van de begunstigers.

Thurlings zelf voelt meer voor de formule van de zogenaamde samenwerkingscholen, zoals die links en rechts in het buitengewoon onderwijs en het voortgezet onderwijs ontluiken. Het zijn scholen waarin meerdere levensbeschouwelijke richtingen bij elkaar zijn gebracht. Een

derde richting, tussen bijzonder en openbaar onderwijs in, zeg maar. Een interessant laboratorium, noemt Thurlings het. Ook universiteiten zouden de formule van meerdere levensbeschouwelijke richtingen onder één dak moeten gaan hanteren. Thurlings: „Ik denk dat het zelfs moeilijk anders kan, dat de universiteit een plaats is waar alles gedacht mag worden. Heeft iemand dat niet ooit van Pé Hawinkels (de te vroeg ontslapen Nijmeegse dichter, vertaler, womanizer en pasfotofreak, O.) gezegd...? „hij durfde alles te denken”... ik denk dat dat de definitie van een intellectueel is”.

(KU-Nieuws)

Groninger meent: Vlaaitje

Inmiddels zijn er al elf (een significant getal in dit verband) afdelingen van het „Limburgs Studentengenootschap”, waar Limburgse studenten in akelig ver-

re steden als Tilburg en Nijmegen (om over de rest maar te zwijgen) lid van kunnen worden. De achterliggende gedachte wordt verwoord door planoloog in spe Wil Voorter: „Limbo's zijn ook mensen en willen geaccepteerd worden zoals zij zijn. Ze hoeven zich niet minderwaardig te voelen. Ze hebben ook een eigen identiteit”. Deze emancipatiestrijd roept weerstanden op, dat spreekt. Zo verschenen in Voorters eigen Nijmegen leuzen op de muur als „Limbo go home”. De Universiteits Krant Groningen trekt partij voor de Limbo's. „Kom jongens”, schrijft Berto Merx, doelend op de muurkladderaars, „een beetje verdraagzaamheid jegens minderheidsgroepen in Nederland is toch niet te veel gevraagd”. Waarna hij een voorstel tot verbod van ring lanceert: „Limbo's moeten als ze het weekeind bij pap en mam zijn geweest even een lekker vlaaitje meenemen voor hun Hollandse kennissen. Gewoon laten zien wat er positief aan de eigen cultuur is, werkt altijd goed”.

(UK Groningen)

CvB komt afspraken met actievoerende studenten na

Soepel beleid binnen smalle marges

In hoeverre kan de universiteit tegemoet komen aan de wensen die door de actievoerende studenten (MAX) naar voren zijn gebracht in het kader van de bezetting van het Hoofdgebouw op 7 en 8 mei jl.? Medewerkers van een aantal diensten hebben de laatste weken overuren gemaakt om die vraag te kunnen beantwoorden.

De contacten tussen het College van Bestuur en de studenten waren op die beide meidagen uiterst hartelijk en constructief. Het college toonde alle begrip voor de woede en de frustraties der studenten. De studenten en hun aanvoeders putten zich uit in redelijkheid, als het erom ging tegemoet te komen aan verlangens van het college of van medewerkers, die meestal betrekking hadden op de veiligheid van het gebouw of op het waarborgen van de voortgang van strikt noodzakelijke werkzaamheden. „Ik wou dat er eens iemand écht tegen ons was, dan konden we ons tenminste verzetten”, zei een actievoerster me.

Afspraken

Enkele malen is er die dagen tussen een delegatie van de bezetters en het CvB formeel contact geweest in de kamer van bibliothecaris Van Dijk in Bonenfanten, die als een soort crisiscentrum voor het college fungeerde. De actievoerders hebben bij die gelegenheid een aantal verlangens naar voren gebracht. Een deel daarvan kon het college nog tijdens de bezetting inwilligen, zoals het bekostigen van enkele bussen die studenten naar de protestdemonstratie in Den Haag zouden brengen. (Directeur-generaal In 't Veld van O en W telexte meteen, dat hij ervan uitging dat bekostiging niet plaatsvond uit rijksmiddelen! Hij kon worden gerustgesteld: de minister hoefde geen cent bij te dragen aan deze tegen hemzelf gerichte demonstratie.) Over andere wensen van de studenten - zoals bijvoorbeeld gespreide betaling van collegegeld - kon het CvB nog niet terstond toezeggingen doen, omdat eerst moest worden uitgezocht, welke mogelijkheden het hier heeft. In het al-

gemeen stond en staat het college op het standpunt, dat met name ten aanzien van studenten die financieel in problemen dreigen te geraken de bestaande regels zo soepel mogelijk moeten worden toegepast. Maar aan de andere kant heeft het college ook tegen de studenten altijd in alle duidelijkheid gezegd, dat het niet van de wettelijke regels mag en zal afwijken. Zo werd de wens van de studenten dat het college zou afzien van het innen van de verhogingen van inschrijf- en collegegeld terstond verworpen: het CvB verkeert immers in de wettelijke onmogelijkheid iets dergelijks te doen.

Uitvoering

Wat betekenen deze uitgangspunten concreet voor de verscheidene afspraken die met de studenten zijn gemaakt? De eerste afspraak was, dat het college over het nieuwe stelsel van studiefinanciering een brief zou schrijven aan de minister. Daarin zou het college ook melding maken van de aan de RL geleverde acties en de ingezamelde handtekeningen. Het college heeft zo'n brief inmiddels verstuurd. Hij is voor hij werd verzonden door een van de studenten met instemming bezien. Het college heeft laten nagaan, in hoeverre financiële problemen die kunnen ontstaan bij studievertraging, binnen de geldende regelingen verlicht kunnen worden en in hoeverre spreiding van betaling van college- en inschrijfgeld mogelijk is. Gebleken is dat het CvB ten aanzien van die punten maar heel beperkte mogelijkheden heeft. Het „Inschrijvingsbesluit wo” van 5 augustus 1982 (Stb. 476) bevat daarover uiterst gedetailleerde regelingen waarvan onmogelijk kan worden afgeweken. Wel kan op enkele punten soepelheid worden betracht, zoals ten aanzien van terugbetaling bij „studie-onderbreking ten gevolge van bijzondere, van de wil van de student onafhankelijke omstandigheden”. Hierbij gaat het altijd om individuele gevallen, zodat er geen algemene regel te geven is. Ook zal het CvB in overleg met de faculteiten nagaan of het mogelijk is examens in het lopende studiejaar en wel uiterlijk in augustus te doen afleggen. Daarmee kan worden voorkomen dat iemand die pas in september examen zou kunnen doen op-

nieuw inschrijfgeld en enig collegegeld moet betalen.

Moeilijker ligt het eveneens met de gevraagde gespreide inning van collegegeld. Ook hier moet de instelling zich blijven houden aan de stringente wettelijke voorschriften.

Ten slotte hadden de studenten het CvB gevraagd de Universiteitsraad en de faculteiten te verzoeken mogelijkheden te scheppen meer student-assistenten aan te stellen. Het college heeft inmiddels

zo'n brief aan URaad en faculteiten laten uitgaan.

„We zijn van mening, dat we hiermee zover als maar even mogelijk is aan de wensen van de studenten zijn tegemoet gekomen”, zo verwoordt voorzitter Van den Biggelaar het gevoelen van het college. „Maar je opereert op een aantal punten natuurlijk binnen de smalle marges die de wet toelaat”.

J. Offermans,
Dienst Voorlichting

POREC TENNISLORADO (Joegoslavië)

120 tennisbanen in één plaats

10-daagse reis incl. verblijf, 2 uur tennisles per dag van Nederlandse tennisleraren en vrij tennissen f 495,- (zonder tennis f 375,-).
Vanaf 5 juli iedere vrijdag vertrek.
Bel voor inl. Pluto Jongerenavakanties, tel. 020-140459 van 14.00-18.00 uur ma. t/m vr.

Een boek niet meer in voorraad komt helaas voor. Maar door het gebruik van een zeer modern bestelsysteem kunnen wij ieder Nederlandstalig boek binnen 2 werkdagen weer leveren.

Dit geldt natuurlijk ook voor uw bestellingen.

**BOEKHANDEL
Bergmans**

Nieuwstraat 9, 6211 CR Maastricht
Tel. 043-10825

„De Nederlandse gezondheidszorg is door artsen niet te genezen”

Uit een recent Maastrichts promotie-onderzoek blijkt dat vaatwandendothelcellen een essentiële rol en functie hebben bij alle lichaamsafweerreacties die leiden tot afstoting van gevasculariseerde orgaantransplantaten zoals de nier. Daarnaast hebben endothelcellen mogelijk een rol en functie in het verworven immunodeficiëntie syndroom (AIDS). Observant sprak op het Biomedisch Centrum (BMC) met de bescheiden promovendus Gerard Groenewegen die op vrijdag 21 juni aanstaande naast zijn proefschrift een aantal interessante stellingen mag verdedigen.

Transplantatie van donornieren van een individu van dezelfde soort is een geaccepteerde behandelingswijze voor het eindstadium van chronisch nierfalen. De maximaal bereikbare eenjaars transplantatie-overleving lijkt als gevolg van een aantal factoren maar zo'n tachtig procent te bedragen. Een belangrijke oorzaak van de transplantaat-afstotingsreactie is de lichaamsafweer of immunologische reactie van de ontvanger tegen het geïmplanteerde donor-organen.

Op het laboratorium voor Heelkunde wordt door *Buurman, Groenewegen, Kootstra c.s.* al sinds enige jaren onderzoek gedaan naar de betekenis en beïnvloeding van de lichaamsafweerreacties die bijdragen tot de afstoting van gevasculariseerde donororganen. Zij werken hierbij zowel met *in vitro* onderzoek, zoals het kweken van vaatwandendothelcellen en het kloneren van een bepaald soort witte bloedcellen, de cytotoxische T-lymfocyten, als met *in vivo* onderzoek bij honden en ratten.

Sleutelrol

Vaatwandendothelcellen, zo luidt de eindconclusie van het proefschrift, blijken functies te hebben bij alle immunologische reacties die leiden tot afstoting van gevasculariseerde transplantaatorganen zoals de nier. *Waarop is deze gevolgtrekking gebaseerd?*

„De eindconclusie is gebaseerd op het feit dat op elk voorstelbaar niveau van de immuunrespons dat leidt tot afstoting van transplantaatorganen, je endothelcellen tegenkomt. Ze worden kapotgemaakt door en stimuleren het bestaan van tegen het transplantaat gerichte cytotoxische T-lymfocyten. Deze kunnen op hun beurt weer *MHC-klasse II* antigeen, dat zich kan bevinden op het oppervlak van de endothelcellen tot expressie brengen. Het endothel blijkt betrokken bij zowel de stimulerende als regulerende aspecten van de afstotingsreactie, waardoor het op alle niveaus van de immuunrespons een functie heeft. Gezien het feit dat de endothelcellen het scheidingsvlak vormen tussen de orgaanontvanger en het gevasculariseerde donortransplantaat, heb ik die conclusie getrokken”, aldus Groenewegen.

In hoeverre was dit eindresultaat voor Groenewegen voorspelbaar?

Het antwoord volgt wat onwennig. „Tja, dit is een moeilijke vraag. Op een gegeven ogenblik ben je bepaalde experimenten aan het doen en heb je een bepaald idee over wat het eindresultaat zal zijn, maar het 'totale plaatje', om maar een modewoord te gebruiken, dat het endothel op alle niveaus zo belangrijk is, komt pas helemaal aan het einde. Toen ik met het onderzoek begon had ik dit idee echter niet, mede in ogenschouw genomen het

feit dat het onderzoek zich in het begin beperkte tot de eindfase van de lichaamsafweerreactie: het kapot gaan van de endothelcellen.” Achteraf verwondert het Groenewegen echter niet, daar het vaatwandendothel de scheiding vormt tussen het bloed, als het transportsysteem van het immuunpreparaat, en de daarachter gelegen weefsels waar normaal gesproken de immunologische reacties plaatsvinden.

De gedachtengang lijkt logisch, maar waarom is er nog niet eerder een soortgelijke studie verricht? Dit blijkt hoofdzakelijk te zijn bepaald door technische beperkingen. „Pas aan het einde van de zeventiger jaren werd het mogelijk endothelcellen te gaan kweken. Daardoor werd het gemakkelijker om allerlei experimenten te gaan doen, zeker voor wat betreft het bestuderen van geïsoleerde effecten van endothelcellen”, aldus Groenewegen.

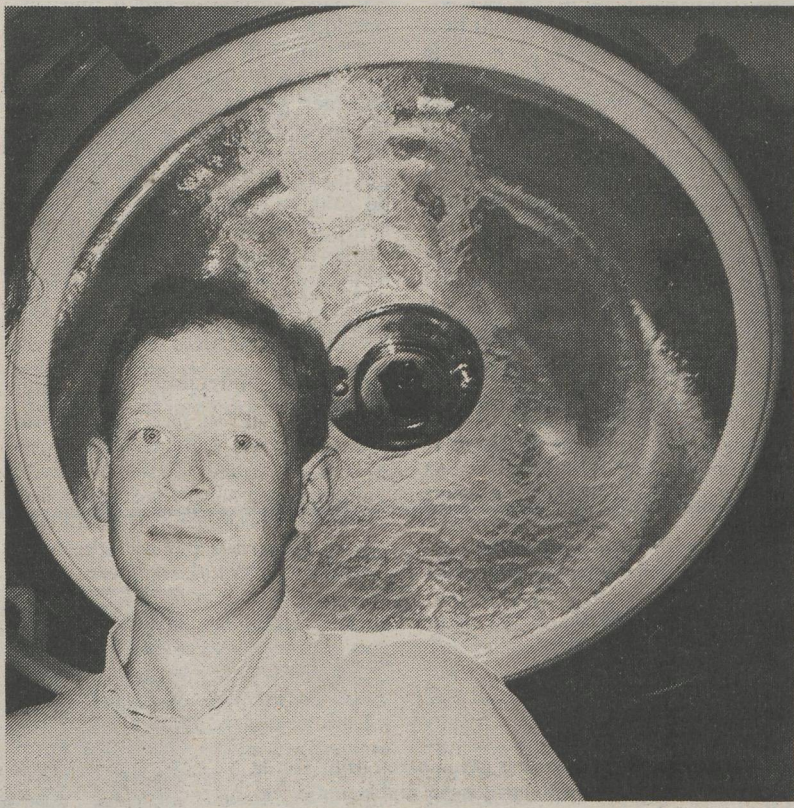
De direct toepasbare waarde van zijn promotie-onderzoek is volgens Groenewegen niet zo groot, omdat het veel meer basaal onderzoek is. De consequenties die het zou hebben voor het klinisch behandelen zijn naar zijn mening minimaal. *Wat is dan wel de waarde en betekenis van de door hem verrichte studies?*

„Het is prettig om te weten hoe het komt dat transplantaatorganen worden afgestoten, maar dit impliceert nog niet dat je daardoor meer kunt doen aan het voorkomen hiervan. Je moet de studie meer zien als een basaal onderzoek dat processen probeert te verhelderen en niet als iets dat in belangrijke mate bijdraagt aan het klinisch behandelen.”

De resultaten van de door Groenewegen c.s. verrichte studies laten, zoals hij zelf zegt, „de lampen weer een beetje de andere kant opschijnen”. Jarenlang vond iedereen dat voor het op gang komen van de transplantaat-afstoting zogenaamde *dendritische cellen* van belang zouden zijn. Dit proefschrift beschrijft dat ook *endothelcellen* diezelfde functie kunnen hebben. Voor een deel verklaart het de verschillen van studieresultaten zoals gevonden aan het rattenmodel: bij ratten komt namelijk geen *MHC-klasse II* antigeen voor op de endothelcellen”. Ter verduidelijking het navolgende: *Major Histocompatibility complex* (*MHC*)-klasse II antigeen zijn van groot belang bij het onderscheid dat het lichaamsafweersysteem maakt tussen eigen en niet-eigen. Het laten overeenkomen van *MHC-klasse I* antigeen en -klasse II antigeen, heeft een gunstig effect op de transplantaatoverleving. Het effect hierop van de *MHC-klasse II* antigeen is echter het meest uitgesproken.

„Als je rattenieren transplanteert, blijkt dat je maar veertien dagen *immuunsuppressie* hoeft toe te dienen, zonder dat de orgaantjes worden afgestoten. Bij honden en mensen bestaat een dergelijke situatie niet. Mensen bijvoorbeeld, moeten continu immuunsuppressieve geneesmiddelen ontvangen om afstoting te voorkomen. De consequenties voor het transplantatie-onderzoek zijn, dat het rattenmodel mogelijk voor bepaalde vraagstellingen minder geschikt is om mee verder te experimenteren”.

Enigszins minder serieus voegt Groenewegen hieraan toe: „Mensen knagen niet, maar hebben kennelijk wel *MHC-klasse II* antigeen op hen ondetheel, war ervoor zorgt dat het transplanteren aanzienlijk minder gemakkelijk gaat”.



Gerard Groenewegen: „Ze maken er een rotzooi van”.

sen knagen niet, maar hebben kennelijk wel *MHC-klasse II* antigeen op hen ondetheel, war ervoor zorgt dat het transplanteren aanzienlijk minder gemakkelijk gaat”.

AIDS

Stelling 4 bij het proefschrift luidt: *De rol van endothelcellen in het verworven immunodeficiëntie syndroom (AIDS) dient onderzocht te worden.* Welke aanleiding bestond er voor Groenewegen dit te stellen en heeft hij interesse om met zo'n onderzoek verder te gaan? „De stelling is eigenlijk geïnspireerd op het gehele proefschrift, waarin beschreven wordt dat vaatwandendothelcellen op zeer veel plaatsen in de immuunrespons een functie kunnen hebben. Wanneer je kijkt naar de ziekte AIDS, dan blijkt zich bij tachtig procent van de patiënten een kwaadaardige endotheliale tumor of het zogenaamde *Kaposi sarcoma* te ontwikkelen. Nou, dat kan in mijn ogen geen toeval zijn”, aldus Groenewegen.

De samenhang moet er volgens hem zijn, maar of deze consequenties heeft voor het inzicht in het ontstaan of de behandeling van de ziekte, durft Groenewegen niet te zeggen. Opmerkelijk is verder dat de *MHC-klasse II* antigeenexpressie op monocyten en endothel bij AIDS-patiënten verminderd is. Dit biedt een mogelijke ingang voor verder onderzoek, omdat daarbij het regelmechanisme van de lichaamsafweerreactie al verstoord is.

„Zolang de ziekte niet duidelijk genoeg is, is verder onderzoek door mijzelf niet zo aantrekkelijk. Daarbij komt dat Maastricht niet beschikt over het patiëntenmateriaal daartoe. Het lopende onderzoek, met name naar de regeling van de *MHC-klasse II* antigeenexpressie, wordt mogelijk in samenwerking met andere groepen voor AIDS-onderzoek voortgezet”, besluit Groenewegen.

Met zijn stelling dat de Maastrichtse

Geneeskunde Faculteit in tegenstelling tot haar zusterfaculteiten, aanstuurt op een *publish and perish*-beleid, laat Groenewegen een duidelijk verwijt doorklinken. *Hoe komt hij tot zo'n onverbloemde kritiek?*

„De herkenning van die opmerking als verwijt is wel correct en heeft dan te maken met de ontwikkelingen die ik heb mogen meemaken rond de herstructurering van het medisch onderzoek, met name dat rond het opheffen van het hoofdproject Immunologie-Oncologie en het binnen andere projecten onderbrengen van alle mensen die momenteel bij dat hoofdproject horen”.

„Bij de beoordeling van het onderzoek binnen de Geneeskunde Faculteit is als een van de parameters genomen het aantal publicaties daaruit. Daaruit blijkt dat het groepje *Buurman c.s.* zeker niet de slechtste Maastrichtse onderzoeksgroep kan zijn wat betreft het aantal publicaties. De manier waarop men echter behandeld wordt als het om herstructurering gaat en het idee dat ontstaat om zich daarvan nauwelijks wat aan te hoeven trekken, terwijl allerlei andere onderzoeksgroepen die toevallig in een ander hoofdproject zitten waarschijnlijk met dezelfde publicatielijst absoluut geen probleem met hun voortbestaan zouden hebben gehad, vind ik gewoon onterecht”, aldus Groenewegen.

Groenewegen voelt zich niet alleen duidelijk bedreigt in het voortbestaan van de onderzoeksgroep waarvan hij deel uitmaakt, maar ook in het doen van onderzoek dat zij tot nu toe altijd hebben gedaan. Hij vervolgt met: „Ik heb zelfs het gevoel dat het nu zo gesteld wordt, dat als wij niet dat onderzoek willen doen wat de Faculteit voorstaat als zijnde de uitvoering van wat de herstructurering moet zijn, wij als onderzoeksgroep maar moeten vertrekken! Nou, en dat is nu wat ik bedoel met dat *'publish and perish'* in mijn zesde stelling”.

Oneerlijk selectiesysteem

Groenewegen wilde in 1981 na afloop van zijn in Rotterdam gevolgde artsopleiding, alvorens met een klinische vervolgopleiding verder te gaan, eerst een aantal jaren basaal onderzoek verrichten met het idee dat als je eerst de kliniek ingaat en vervolgens probeert onderzoek te doen, je overwegend in klinisch onderzoek terecht komt en niet in het door hem gewenste basale onderzoeksgebieden.

Na een ijlingse poging tot sollicitatie naar een specialistenopleidingsplaats in Maastricht, kwam er een onderzoeksplaats voor hem beschikbaar op het Laboratorium voor Heelkunde. Nu wordt Groenewegen in de kliniek echter geconfronteerd met een selectiesysteem voor de specialistenopleiding, dat volgens hem zelfs niet probeert de schijn van eerlijkheid op zich te laden: vriendjespolitiek viert hoogtijdagen. Hij vindt het opleidingsselectiesysteem, met uitzondering van dat voor de chirurgie, een spijtige zaak.

„Dat spijtige is gebaseerd op het feit dat de opleiders het idee waken, dat enkele jaren onderzoekservaring na je artsopleiding voor hen grote waarde en betekenis heeft. Als ik dan echter met mijn publicatielijst aankom, die de gemiddelde specialist nooit van zijn leven zal halen, dan hecht men daar kennelijk ineens helemaal geen waarde aan”, aldus Groenewegen.

Gezien zijn voorlopige 'staat van dienst', met in vier jaar tijd tien internationale publicaties als eerste auteur, waaronder een recente publicatie in het wereldvermaarde blad *NATURE* (waarmee hij de eerste is die met in Maastricht verricht onderzoek zo'n publicatie op zijn naam heeft kunnen brengen), lijkt deze kritiek niet uit de duim gezogen te zijn.

„Ik vind dat men eerlijk moet zijn”, zo vervolgt Groenewegen. „Waarom zegt men niet dat ze je gewoon niet willen hebben en dat je maar iets anders of onderzoek moet gaan doen. De eigenlijke selectiecriteria zouden eindelijk eens duidelijk gemaakt moeten worden. Tijdens mijn Rotterdamse opleiding leerde ik bij Medische Sociologie dat één van de peilers waarom de artsenstand in hoog aanzien stond gelegen was in het feit dat er geen werkloosheid bestond onder artsen. Het is verbazingwekkend dat de artsen nog steeds in hoog aanzien staan, terwijl ze een aanzienlijk aantal werkloze collega's hebben waarvoor absoluut niets wordt gedaan”.

Ongeneeslijke ziekte

Groenewegen vindt de nieuwe huisartsenmaatregel een *farce* en, zoals hij zegt *godsgeklaagd* in de eerder beschreven context van een mogelijke werkgelegenheid voor alle afgestudeerde artsen. De nieuwe maatregel beschermt volgens hem alleen maar de zittende artsen en het wordt de kersverse collega's onmogelijk gemaakt om zich vrij te kunnen vestigen. „Laten we Maastricht als voorbeeld nemen: als in zes delen van de stad 500 patiënten boven een normpraktijk over zijn, dan mag zich volgens de nieuwe maatregel geen nieuwe huisarts meer vestigen in een van die gebieden; vrije vestiging is immers verboden. Als je echter op dit moment als huisarts denkt dat je van 500 patiënten kunt leven, dan mag je een bord op je deur spijkeren, maar wanneer in de nabije toekomst de nieuwe

Tóch part-time opleiding voor huisarts

maatregel van kracht wordt mag dat niet meer! De overblijvende 500 patiënten moeten echter wel behandeld kunnen worden, dus komt het de gevestigde huisartsen alleen maar ten goede".

Groenewegen vindt het verbazingwekkend dat de publieke opinie het vreet wat de artsen nu doen: „Ze maken er een rotzooi van die 30 miljard gulden per jaar kost, waarbij onder het mom van het vrije ondernemerschap veel geld over de balk wordt gegooid". Ter vergelijking met het bedrijfsleven stelt hij: „Elk bedrijf dat het presteert zonder concurrentie en kwaliteitscontrole te produceren, is in *no time* kapot. De medische stand kan echter rustig doorgaan op een soortgelijke wijze. Beperkt de overheid de medische stand, dan beroept men zich op het vrije ondernemerschap, maar moeten ze daar aan voldoen dan geven ze niet thuis". Men wil volgens Groenewegen wel de voordelen, maar niet de nadelen accepteren.

Anachromisme

De ideeën die Groenewegen heeft om aan deze misstanden een einde te kunnen maken, zijn volgens hem echter niet of nauwelijks realiseerbaar omdat mensen, gemiddeld gezien, hun gezondheid het belangrijkste vinden en daar kennelijk op een kritiekloze wijze veel geld aan willen blijven besteden. Een andere reden noemt Groenewegen de inefficiënte wijze waarop er binnen de Nederlandse ziekenhuizen en overige gezondheidszorg-instellingen met materieel en personeel wordt omgegaan: met name een falend 'management' zou hiervan de oorzaak zijn.

„Er moet efficiënter worden gewerkt, maar hiervoor is een goed management noodzakelijk. Budgettering als middel tot kostenbeheersing is niet alleen noodzakelijk in bijvoorbeeld de grote centrale ziekenhuizen, maar ook in de periferie", met betrekking tot de werktijden merkt hij op: „Als je de normale mensen in de straat vertelt dat de ene arts tachtig uur per week werkt, waarbij men nooit goed kan functioneren, terwijl een collega werkloos is, dan begrijpen ze dat niet. Ik zeg ook altijd tegen iedereen die geopereerd moet worden: laat dat nooit op zondag of maandagmorgen doen, want als je pech hebt loop je tegen een chirurg die op vrijdagochtend zijn dienst begonnen is en nog niet eens genoeg geslapen heeft om één nachtslaap te halen". Enigszins relativerend hieraan toevoegend zegt hij dat het wel niet zo extreem zal zijn, maar dat die trend natuurlijk wel bestaat.

Groenewegen vindt het onbegrijpelijk dat afgestudeerde basisartsen die een baan kunnen krijgen waarbij ze drie of vier nachten per week dienst moeten doen bovenop de normale dagelijkse werkbelasting, hiermee nog *dolblij* kunnen zijn.

„Tja, dan denk ik dus van je hebt een baan voor twee of zelfs drie mensen in de industrie. Daar is men momenteel bezig van een vierploegendienst over te gaan op een vijf-ploegendienst, maar artsen kunnen vergelijkbare werktijden kennelijk in hun eentje aan. Dat is een *anachromisme!* Het verbaast me werkelijk dat de mensen dat zoveel geld voor over hebben".

Walter van Bree

Zag 't er enige maanden geleden nog niet naar uit dat Maastricht gauw een parttime huisartsopleiding zou krijgen, nu lijken de kaarten voor deze onderwijsvariant heel wat gunstiger geschud. Een tijdje geleden waren drie pas afgestudeerde vrouwelijke basisartsen met het idee gekomen. Als initiatiefgroep deden zij een onderzoek: de behoefte aan zo'n opleiding bleek zeer groot. Landelijk verkeert een dergelijke deeltijd-huisartsopleiding nog in de experimentele fase. De eerste experimenten (in Utrecht) verliepen gunstig, maar pas na nog een paar proeven beslist het College van Huisartsgeneeskunde over definitieve invoering. Ook in Maastricht zo'n experiment: dat was het

verzoek waarmee de drie initiatiefneemsters naar de huisartsopleiding, de Raden en zelfs WVC stapten. De coördinator van de huisartsopleiding, toch al druk met de ontwikkeling van de meerjarige opleiding zag wéér iets nieuws, met het daarmee gepaard gaande werk echter liever gaan dan komen. Terwijl de F-raad zich achter hem schaarde, gaf de U-raad het College opdracht de zaak te onderzoeken. Er kwam een positief advies van de Vrouwenemancipatiecommissie. Verder informeerde het College bij de Huisartsopleiding wát nu precies een parttimeproef in de weg stond.

Een nader onderzoek waard, dat was de slotsom van het College.

Daarbij sprak men zelfs van de parttime groep als een extra groep, naast de huidige 3 fulltime-groepen, in plaats van zoals tot nog toe gebruikelijk: de parttime groep in de plaats van een fulltime groep. De Raad werd geadviseerd adhesie te betuigen, bovendien stelde het College haar voorstellen ter dekking van eventueel rijzende kosten in het verschieft. Met deze positieve houding van het College is de kans op realisering van een parttime opleiding aanzienlijk vergroot. Desondanks liggen er, zelfs als de Raad bij de behandeling op 23 juni méégaat met het College, nog heel wat struikelblokken op de weg naar een deeltijdopleiding. Ten eerste moet onderzocht worden wat de uitbrei-

ding nu precies aan extra mankracht gaat kosten en, wat een groter probleem lijkt te gaan worden, er moeten huisartsen als opleiders gevonden worden. Nu al zijn bijna alle huisartsen tot in Brabant op de één of andere wijze (voornamelijk via het PMO-II) ingeschakeld voor de Universiteit. Plaats vinden voor nog een groep huisartsassistenten, die de plaatsen bovendien twee keer zo lang bezet houdt, is daarom niet eenvoudig. Mocht echter alles zeer gunstig verlopen, dan bestaat er volgens de coördinator van de Huisartsopleiding toch een kans dat de eerste van de ooit door hem genoemde mogelijke startdata (nov. '86 of nov. '88) nog wordt gehaald.

Paul Gobée

Er is onschuldige onzin, en er is gevaarlijke onzin. Tot de laatste categorie behoren de nazistische stijlboekjes uit „Moeder, vertel eens wat van Adolf Hitler!", door Johanna Haarer. Het is een kinderboek, bedoeld om de Duitse Buben en Mädels het een en ander uit te leggen over oom Adolf en zijn mooie beweging. De Nederlandse vertaling verscheen in 1942 en beleefde enige herdrukken. Het is zinloos het boek te bespreken: de taal moet geproefd, de lucht van frisse, volkse heroïek dient ingezogen te worden. Hier dus enige fragmenten uit deze cursus antisemitisme.

Na een overzicht van de Duitse geschiedenis belandt de moeder, die aan haar ademloze Harmen, Frits en Truusje de opkomst en triomf van Adolf Hitler zal vertellen, bij de Eerste Wereldoorlog en bij de eerste jood in het boek, Sallie Wegloop. „Julie lachen ook om zoo'n grappige naam, en wij hebben er vroeger als kinderen ook vaak om gelachen!" (Wegloop had een manufacturenwinkel, en het ging zijn gezin, als enigen tijdens de oorlog, goed). „Ze zagen er nooit hongerig uit. Wij allemaal konden de familie Wegloop niet lijden, ook de kinderen niet. Ze zagen er heel anders uit dan wij, en hadden kromme neuzen en heel donker haar. Wanneer je met hen praatte, werden ze dadelijk brutaal en deden dik. Achter de kerk woonde Vodden-Jacob. Hij was een oude man met een slordigen baard en grijze haren. Hij droeg jaren achtereen dezelfde vuile lange jas. Hij kocht alle oude dingen. Wij waren een beetje bang voor Vodden-Jacob, we liepen weg als we hem zagen. Maar de kinderen van Wegloop waren heelemaal niet bang voor hem."

(Wegloop en Vodden-Jacob ontmoedigden de mensen; zij beweerden dat de oorlog toch niet gewonnen kon worden; dat het Duitse vaderland niets waard was; dat de arbeiders aan de andere kant van het front hun echte broeders waren). „En uit de stad kwam een fijnegekleed heer met goedgepoetste schoenen en een chic zittende hoed, die zei hetzelfde tegen de arbeiders. En hoe deftig hij ook was, toch leek hij merkwaardig veel op den vuilen ouden Vodden-Jacob! Hij had ook een krommen neus en kon ook zoo buitengewoon vriendelijk zijn, en praatte ook zooveel". (Na de oorlog, het „verraad" van Versailles, ging het slecht met Duitsland: communistisch „uitschot" stookte en maakte oproer. Maar er was er één onder de Duitse soldaten die Duitsland wilde redden.) „En wat was dat voor een soldaat? - vroegen de kinderen. Dat was Adolf Hitler, van het groote portret in de kamer; waarvan je overal portretten ziet. - Vertel ons toch eens van Adolf Hitler, Moeder!, riepen de kinderen." (Opgegroeid in een klein stadje was Hitler als jongeman in Wenen gaan werken en wonen.)

„Nu moeten jullie weten, dat Adolf Hitler op een goede dag ontdekte, dat er ook in Weenen zulke lui rondliepen, die er uitzagen als Vodden-Jacob, maar er waren er daal veel, veel meer. Ze droegen lange zwarte mantels, en hadden zwarte hoeden op. Met hun zwarte oogen, kroezige haren, en kromme neuzen liepen ze vuil en leelijk door de straten van Weenen. Kruijerig vriendelijk waren ze, en erg opdringerig, bovendien spraken ze geen goed Duitsch, maar een leelijk koeterwaalsch. Waren dat ook Duitschers? Ook Duitse broeders, net als de arbeiders? Dat was toch niet mogelijk! Het was een vreemd volk, waarmee wij niets te maken hadden. In vroeger eeuwen waren ze vanuit het Oosten naar hier gekomen. Het waren joden, zo heetten ze. De joden



Johanna Haarer

Moeder, vertel eens
wat van
Adolf Hitler!



UITGEVERIJ WESTLAND AMSTERDAM

kwamen in dichte drommen naar Duitschland, een paar bundeltjes in de hand. Het duurde echter slechts kort, of alles behoorde hun toe: huizen en akkers, boerenhofsteden en fabrieken en goed en geld. Dat alles namen ze ons Duitschers af door allerlei list en trucjes. Want eerlijk en vlijtig werken was iets, dat niet in hun kraam te pas kwam. Had Adolf Hitler dan geen gelijk, toen hij zich tegen hen verzette?" (Hitler formeert SA en SS, om hem en zijn vrienden te „beschermen". En hij voert het hakenkruis in.) „Het hakenkruis is een oeroud Duitsch teeken. De Duitse boeren bevestigden het op de muren van hun hofsteden. Het was een herinnering aan de zon; het is een teken van den harden, eerlijken arbeid - daarom haten de joden het ook zoo. Het hakenkruis zegt: Duitschland moet alleen van de Duitschers zijn en van geen enkel ander volk". (Maar Duitsland werd verscheurd door interne twisten.) „Het leek wel een leelijke, verwaarloosd huis in een vuile straat. Niemand was er de baas. Het had duistere schuilhoeken, waar de slechten zich konden verbergen, en de joden begonnen er een steeds hooger toon aan te slaan. Als een akelige en grote spin, zaten ze in een hoek, en lagen ze steeds op den loer, om zich op hun buit te werpen. Alles was goed was, eerlijk en openhartig, dat haatten ze - want dat is Duitsch, en zij zijn geen Duitschers."

En zo gaat het verder. Adolf Hitler wint aan invloed, Adolf Hitler wordt Führer, hij redt de boeren en laat wegen aanleggen, Adolf Hitler verscheurt het schandeboek van Versailles, en van de joden wordt niets meer gehoord. Duitsland is in opkomst: mannen willen en kunnen weer werken, meisjes willen trouwen en veel kindertjes krijgen („Hè ja, riep kleine Truusje"), en de Winterhulp zorgt voor hen die het nog niet breed hebben. De Oostenrijkers zijn eigenlijk ook „Duitschers" en „deze Duitschers wilden altijd naar huis, naar het groote Duitse Rijk, net zoo als een kind, dat naar zijn moeder wil." Fysiek is dat wat moeilijk, dus komt het Rijk wel naar de Duitsers. De Sudetenduitsers in het oosten? Idem, heim ins Reich. Niet lang daarna kregen de Polen er vanlangs, want die behandelden de Duitschers in Dantzig niet netjes. Maar toen wilde Engeland de Duitsers weer aanvallen, vanuit het noorden. Dus bezette de Führer Denemarken en Noorwegen. Nu poogden de Engelsen samen met de Fransen via België en Nederland, die daarmee instemden (!) naar Duitsland op te rukken. „Dat moest voorkomen worden."

Wij kennen inmiddels de afloop. Het „Laten we God alle dagen danken, dat hij ons dezen man heeft gezonden; de heele wereld, benijdt ons om dien man", klonk allengs minder overtuigd, en overtuigd was het al nooit geweest. In het boekje is na de laatste pagina met potlood een eenvoudig commentaar geschreven, vol mededogen. - 10 maart 1945. Dantzig onder Russisch artillerievuur. De Rijn door Amerikanen bij Keulen bereikt. Keulen gevallen. De val van Duitsland is nog een kwestie van enkele weken. Arm, bedrogen volk! -

En dan sprak de anonieme schrijver nog niet over een even arm, maar vermoord volk.

(Bibliotheeksignatuur: 2173 F 52)

Wammes Bos

Werk dat eigenlijk niet kan, maar wel moet

Werken in een bibliotheek gaat door voor saai. Het woord „archieff” gaat altijd vergezeld van het adjectief „stoffig”. Iemand die tussen de boeken leeft, heeft al gauw een boekenwurm en wurmen kijken zuur. Coen van Laer, medewerker collectievorming en ontsluiting aan de Bonnefantenbibliotheek, afdeling Wetenschappelijke Informatie en Documentatie kan zich in die populaire noties niet vinden: „Het is erg boeiend om alles wat de mensen weten te ordenen. Classificeren is een kunst. Een kunst en een techniek tegelijk. Het is een techniek omdat je een bepaalde schrijfwijze moet hanteren, bepaalde codes moet gebruiken. Het is een kunst omdat je je indelingen niet voor honderd procent kunt verantwoorden: het is steeds een sprong, een greep. Niemand heeft overzicht over het totaal, niemand heeft die visie. En dat maakt ons werk zo boeiend: het is werk dat eigenlijk niet kan, maar wel moet. Indelen moet. Anders komt de wetenschap geen centimeter verder.”

Coen van Laer ontving onlangs een fraai geldbedrag en een even fraaie penning. De jury van de Victorine van Schaickprijs, een aanmoedigingsprijs voor bibliotheekmedewerkers tot vijfendertig jaar om door te gaan met publiceren over hun vak, had hem uitgeroepen tot een van de twee winnaars van 1985. Reden voor Observant om de gelauwerde te gaan opzoeken in zijn kamer aan de Bonnefantenstraat.

Autodidact

In zijn dankwoord schrijft Coen van Laer dat hij extra blij is, omdat de prijs is toegekend aan „een autodidact op classificatiegebied”. Hoe is hij er zo ingerold? „Ik heb rechten en filosofie gestudeerd in Nijmegen en na die studies ben ik vaardigheidstrainer geworden op het Juridisch Instituut daar. Studenten leren studeren, zeg maar. En daar hoorde ook bibliotheekvaardigheden bij. Zodoende.” Eind 1980 werd hij aangenomen in Maastricht. Er was toen nog geen juridische faculteit – het was niet eens zeker of die er wel zou komen –, maar er waren wel zo'n paar honderd boeken opdat terrein, tussen neus en lippen aangeschaft voor het geval dat. Er was geen goede indeling voor juridische literatuur voorhanden en vooruitziende geesten vonden dat die er bijtijds moest komen. Coen van Laer: „Toen stond ik voor de taak om dat te doen. Bij medicijnen wordt de NLM gebruikt, de Nationale Library of Medicine Classification. Die past in de LCC, de Library of Congress classificatie, universele classificatie. Universeel betekent in dit geval: alle wetenschapsgebieden bestrijkend. Maar het vervelende was dat de LCC niet geschikt is voor ons recht. Het Angelsaksisch recht kan er goed mee

worden geëncificeerd, maar het Nederlands recht niet. Ze willen daar in Washington wel het schema voor juridica uitbreiden voor alle landen, maar zover is het nog lang niet; dat kan nog niet tien jaar duren. Dus daar moest ik iets op vinden. Wat je kan doen, is: zelf iets maken. De huisstijl noem ik dat. Dat gebeurde vroeger veel; het ging een tijdje goed, maar dan liep je onherroepelijk vast. Je krijgt te grote gebieden; de rubrieken lopen vol.

Neem het consumentenrecht of het milieurecht, die zijn de laatste jaren geweldig gegroeid. Als je daarop niet bent voorbereid, dan dijt de rubriek waar je dat allemaal in moet stoppen geweldig uit. In je eentje kun je veranderingen niet voorzien, wel als je samenwerkt met andere bibliotheken. Samenwerken betekent – althans in theorie – dat je over en weer seintjes geeft, zo van: „Maak daar onderscheidingen” of „gebruikt die formuleringen” of „dit moet je verder uitbouwen”. Daarom heb ik ook gezocht naar bestaande classificatieschema's, die ook door andere bibliotheken worden gebruikt, zodat je aansluiting kan houden. Zo kwam ik uit bij de UDC, de Universele Decimale Classificatie. Die heeft wel iets voor Nederlands

Recht en wordt dan ook in Rotterdam, Utrecht, Tilburg en andere steden gebruikt. En met succes. De UDC voor Nederlands recht geldt als sterk. Ik ben toen gaan informeren bij collega's; ben hen gaan opzoeken en heb gevraagd: „Vertel eens iets over de UDC”. Ook ben ik in de literatuur gedoken. Toen ben ik er langzaam over gaan nadenken om de UDC voor Nederlands recht in te bouwen in de LCC. Ik heb de structuur van beide schema's bestudeerd en volgens mij kon het, volgens mij was dat stukje UDC geen vreemde eend in de bijt. Dat is ook gebleken want de gebruikers merken er niks van. Maar helemaal verantwoord kan ik het niet; daarvoor moet je alles weten van het Nederlands recht en dat kan niet. Ik heb mijn idee opgestuurd naar collega's en kreeg soms zinvolle adviezen terug. En ook binnen de bibliotheek vonden ze het zeer bruikbaar, zeker geen slechte oplossing. Het is een compromis, net zoals alles in het leven. Je hebt natuurlijk ook mensen die alleen de zuivere UDC willen hanteren; dat zijn de puristen. Onze instelling hier is eerder pragmatisch. We zetten de lijn door van het inbouwen van stukjes die bruikbaar zijn. Eclecticistisch, ja.

Zo hebben we voor het Europese recht weer iets genomen van het Hof van Justitie in Luxemburg. In de bibliotheekwereld heb je adepten, aanhangers van een systeem, UDC-fans bijvoorbeeld. Ze overdrijven de goeie kanten, negeren de slechte. Hun systeem is hun leven. Ze zouden gruwelen van de gedachte om twee of meer systemen bij elkaar te brengen. Ik als nieuwkomer sta daar wat losser tegenover; vandaar dat pragmatisme.”

Versnipperd

Een bibliotheek is er natuurlijk niet ter wille van bibliotheekmedewerkers. Coen van Laer: „Een bibliotheek is een schakel in wetenschappelijke communicatielijnen. Niet de schakel, wel een onmisbare. In de praktijk staan we in dienst van de faculteiten, met name de studenten. Wat het wetenschappelijk onderzoek van de juristen betreft, moet ik helaas zeggen dat er naar mijn

smaak te weinig samenhang in zit. Te weinig projectmatig. Daar kunnen ze zelf niets aan doen, want ze hebben natuurlijk weinig tijd. Ze zeggen: „Als we eerst maar eens dat onderwijs rond hebben, dan kunnen we onze aandacht meer op het onderzoek richten.” Als ik dat cru mag vertellen: eerst moeten de blokboeken klaar zijn, zodat die elk jaar kunnen worden gecopieerd, en dan kan pas worden gekeken naar hoe de aankopen voor de bibliotheek meer gericht kunnen zijn. Maar dat er geen uitgewerkt onderzoeksprogramma bestaat, is ook spijtig voor de collectievorming van de juridische bibliotheek. Als nu bijvoorbeeld mensenrechten de topic zou worden, prima, dan leg je je daar op toe. Dan breng je een schitterende collectie over mensenrechten bij elkaar. Maar nu... iedereen is te veel met zijn eigen stekkie bezig. Juristen zijn nu eenmaal erg individualistisch bezig, hoor je wel eens. Volgens mij hoeft dat helemaal niet. Bij rechtssociologen en criminologen zie je ook veel teamwerk; dat ligt mij wel. Maar hier maakt het programma van de juridische faculteit nog een versnipperde indruk en dat heeft zijn gevolgen voor de bibliotheek. Er zouden duidelijker zwaartepunten moeten komen, zo van: één, mensenrechten – hè, via Van Boven – en twee, Belgisch en Duits recht – als gevolg van de Euregiofunctie.

Wat ik persoonlijk zou toejuichten is het inbrengen van een historische dimensie. Ik pleit ervoor dat de oude boeken van Wammes Bos, die prachtige collectie juridica van de Jezuïeten, die door iedereen wordt bejubeld, erkenning vindt in de formatie-opbouw. Door het aanstellen van een hoogleraar rechtsgeschiedenis, bijvoorbeeld, die dan zou begeleiden bij het ontsluiten. Naar ik heb horen fluisteren, schijnt zo iemand er ook te komen. Des te beter.

Ik vind het jammer te moeten constateren, maar de band tussen de faculteit en de bestaande collectie is te zwak. Er is te weinig voeling over en weer. De één bestelt dit boek, de ander dat boek. Interesses kunnen van dag tot dag veranderen. Nu lijkt mensenrechten dan de topic, maar wie zegt mij dat mensenrechten morgen ook nog de topic is? Er wordt van allerlei onderzoek gedaan; veel mensen zijn met proefschriften bezig. Dat is natuurlijk zeer toe te juichen, maar ik kan niet ontdekken wat daarbij de paraplu is. Ze schuiven de keuzes voor zich uit of kunnen die niet maken, ik weet het niet. Het is maar steeds dat onderwijs dat vóórgaat.

Als de komst van twee bekertjes koffie het gesprek even onderbreekt, spreekt Coen van Laer de hoop uit dat ik een en ander niet te provocerend zal weergeven. „Dat zou ons nog verder van huis brengen.” Als hij iets signaleert dan is het met het oog op mogelijk positieve uitwerkingen daarvan.

Perfect

„Wij krijgen ook verwijten te horen”, vervolgt Van laer. „En terecht. Niemand is perfect. Toch blijf ik volhouden dat er een nauwere band moet komen tussen onderzoeksprogramma en boeken die worden aangeschaft. Er zijn wel kanalen van overleg: via de bibliotheekcommissie praten we natuurlijk met elkaar. Het collectievormings-

proces is dat we hebben opgesteld, komt daar herhaaldelijk aan de orde. Maar toch is dat onvoldoende. De beslissingen omtrent onderzoeksthema's worden niet in die commissie genomen; die liggen bij de faculteit. Van onze kant uit is er een structuur; wij hebben contactpersonen. Ik ben de contactpersoon voor de juridische bibliotheek. Men kan mij gewoon bellen. Maar... Als een collega of zo vraagt naar de juridische collectie van Maastricht, dan zeggen we: „het is een basiscollectie”.

Ad van Iterson

Raamovereenkomst RL-HOV

De RL en de Hogere Opleiding tot Vertaler willen een raamovereenkomst sluiten die de tussen hen bestaande samenwerking zal vastleggen en regelen. Enkele malen, onder meer bij de TVC in 1984, is door de minister van O. en W. erop aangedrongen dat „de mogelijkheden tot intensivering van de bestuurlijke en inhoudelijke samenwerking dan wel een – mate van – integratie” tussen beide instellingen wordt onderzocht. De nu opgestelde raamovereenkomst regelt de bestaande samenwerking, de bijdragen van medewerkers van beide instellingen aan onderwijs en dienstverlening, de verrekening van de kosten en de samenwerking op bestuurlijk niveau.

Concreet heeft de overeenkomst betrekking op activiteiten die nu al plaatsvinden of die men op afzienbare termijn denkt te realiseren.

Bezien zal worden in hoeverre de instellingen computerfaciliteiten en audiovisuele media aan elkaar ter beschikking kunnen stellen. De HOV zal medewerking verlenen aan programma's van het Studium Generale van de RL. De HOV zal naar vermogen meewerken aan het laten maken van vertalingen ten behoeve van de faculteiten. Geprobeerd zal worden gezamenlijk een opleiding tot gerechtsstolk op te zetten, evenals opleidingen op het gebied van recht en linguïstiek, gezondheidszorg en linguïstiek en economie en linguïstiek. De RL zal deskundigen ter beschikking stellen ten behoeve van examinering bij de eindexamens van de HOV. Ten slotte zal de HOV aan buitenlandse studenten de mogelijkheid bieden een eenjarige cursus „Nederlands als buitenlandse taal” te volgen als voorbereiding op hun studie aan een van de faculteiten van de RL.

De overeenkomst gaat nu voor interne bespreking en besluitvorming naar beide instellingen. Het belang ervan mag niet worden onderschat. Het is voor het eerst, dat een dergelijke formele overeenkomst tussen twee instellingen van hoger onderwijs tot stand komt. Ze kan wellicht model staan voor de samenwerking tussen de RL en andere instellingen van HBO.

Dienst Voorlichting
J. Offermans



Coen van Laer: „Hun systeem is hun leven”.

Een niet geslaagd huwelijk tussen technische en medische wetenschap

Al lang voor de officiële opening van eind maart was het gebouw een legende. Wat een triomfantelijk huwelijk tussen de technische en de medische wetenschap had moeten worden is op een bouwscandaal uitgedraaid, dat het gebouw bijna heeft opgeleverd als 'Slot Frankenstein', 'Ziekenburcht', 'Ziekenfabriek', 'Schandaalkliniek', 'Beddensilo' of gewoon 'Unikum'. Het gebouw, dat tien jaar later dan de bedoeling was is opgeleverd, heeft geen 550 miljoen mark gekost, zoals oorspronkelijk was geraamd, maar volgens de laatste schattingen 2,5 miljard mark. Daarbij komt nog dat het zoveel mankementen vertoont, dat tot in lengte van jaren grote bedragen nodig zullen zijn voor het herstel van fouten die de incompetentie bouwers onder druk van de omstandigheden gemaakt hebben.

Wie moet opdraaien voor de schade is nog steeds onduidelijk: de bouwfirma, het land Nordrhein-Westfalen of de regering in Bonn. Voor het vaststellen van de aansprakelijkheid moet niet alleen een juridisch kluwen ontward worden, maar ook in de politieke arena's in Düsseldorf en Bonn gestreden worden. Tot nu toe heeft de deelregering onder leiding van minister-president Johannes Rau dankzij de steun van zijn partij, de SPD, het bouwscandaal zonder nadelen weten te overleven, maar voor de rechter zal Rau het zonder steun van zijn partij moeten doen.

Euforie

In 1966, vier jaar voor haar honderdste verjaardag, kreeg de Technische Hogeschool een medische faculteit, bijna gelijktijdig met een filosofische faculteit. De Technische Hogeschool heeft het recht zich een universiteit te noemen, maar blijft de voorkeur geven aan de traditionele benaming, omdat haar roem in de technologie ligt. Inderdaad heeft de Akense TH prestaties op haar naam staan die deze roem rechtvaardigen. Zo is de pomp van Jarvik's kunsthart in Aken ontwikkeld, evenals vitale onderdelen van de deeltjesversneller die Simon van der Meer en Carlo Rubbia de Nobelprijs gebracht heeft.

De kliniek aan de Goethestrasse, waarop de medische faculteit was aangewezen, was niet geschikt om als academisch ziekenhuis dienst te doen. Zonder enige tegenspraak werd besloten een nieuw ziekenhuis te bouwen naar het spraakmakende voorbeeld van Hamilton, waar ziekenhuis en faculteit in één ruimte waren ondergebracht. Verder zou het nieuwe ziekenhuis-annex faculteit een symbool van de symbiose tussen technische en medische wetenschap moeten worden. De architecten kozen voor een gedurfde vormgeving naar het voorbeeld van het Centre Pompidou in Parijs, het meest revolutionaire plan dat in die tijd te vinden was. Had Aken als gekolost stad van Mies van der Rohe immers geen verplichtingen tegenover de architectuur? Alleen zou het Akense gebouw zeven keer zo groot moeten worden. Het project paste in het gezamenlijke bouwplan voor universiteiten en academische ziekenhuizen van de bond en de deelstaten, die ieder de helft van de kosten zouden dragen. De uitvoering van het plan liet de bond over aan de afzonderlijke deelstaten. In Nordrhein-Westfalen leidde het bouwplan tot een geweldige hausse in de bouw, waarvan behalve Aken ook de vijf andere medische faculteiten in de deelstaat volop meeprofitteerden.

Aken stond met zijn nieuwbouw voor de medische faculteit en ziekenhuis oorspronkelijk voor 550 miljoen mark op de begroting. Dat bedrag heeft overigens geen lang leven geleid. Toen er wat nauwkeuriger gerekend werd, kwam men al snel op 690 miljoen mark. De deelstaatregering, aan wie de bondsregering de verantwoordelijkheid voor de bouwplannen had overgedragen, maakte van de gunning geen probleem. Zonder aanbestedingsprocedure werd de bouwopdracht verstrekt aan de firma 'Neue Heimat Städtebau', eigendom van de 'Deutscher Gewerkschaftsverband', de grootste vakcentrale in West-Duitsland. Die keuze werd gemaakt op grond van het feit dat de firma schermd met het begrip 'synchroonplanning': er zou in fasen gepland en gebouwd worden. Terwijl de ene fase in uitvoering

was, zou de volgende voorbereid worden. Daarmee wilde men voorkomen dat er eerst een kant en klaar ontwerp op papier gezet moest worden, dat tegen de tijd dat het uitgevoerd zou zijn, al verouderd was. Ofschoon sceptisch ingestelde lieden erop wezen dat 'Neue Heimat' met die bouwmethode in Göttingen de mist in was gegaan, kreeg het vakbondconcern in Aken een nieuwe kans. In 1970 werd een begin gemaakt met de bouw in het natuurgebied Seffent vlakbij de Nederlandse grens. Milieubeschermers hadden daar bezwaar tegen en waarschuwden dat de bodemgesteldheid van het terrein niet geschikt was voor het dragen van een kolos van een dergelijke omvang. Zij kregen al snel gelijk: de ruwbouw zakte vijf centimeter in de mergelbodem, zodat de bodemplaat en de daaronder liggende afvoerleidingen scheurden. Dat was de eerste van een lange reeks misrekeningen, die aantoonde dat de bouwers niet op hun taak berekend waren. De toepassing van de synchrone planningsmethode liep uit op een ware catastrofe. In 1976 had het gebouw opgeleverd moeten worden, maar in plaats daarvan werd het werk voor een periode van twee jaar stil gelegd. In het verdere verloop van de bouw kwam het vaker voor dat de bouwers de planners te vlug af waren. Andere tegenvallers werden veroorzaakt door veranderingen in de bouwvoorschriften of gewijzigde wensen van de opdrachtgever. Zo was er bijvoorbeeld tussentijds het bouwvoorschrift afgekondigd dat bepaalde dat iedere werkruimte toegankelijk moest zijn voor daglicht. Daarmee was tot dan toe geen rekening gehouden.

Reeds in 1974 vreesde de universiteit dat de bouwkosten in de buurt van de twee miljard mark zouden komen te liggen en het verpleegtarief op 640 mark per dag. De verantwoordelijke ministers, Halstenberg van Financiën en Rau van Wetenschapsbeleid bleven bij hoog en bij laag beweren dat de kosten door de tegenvallers en de vertragingen nooit boven de 1 miljard mark uit zouden komen.

Nadat ook de Rekenkamer van de deelstaat kritiek had uitgeoefend op de ongecontroleerde besteding van de middelen die voor de bouw waren uitgetrokken, greep het parlement in. In 1977 werd een onderzoekscommissie in het leven geroepen, die moest nagaan hoe het bouwproces doelmatiger begeleid kon worden door de instanties van de deelstaat. Het contract en het toezicht op de naleving door het projectbureau van de deelstaat, de Hochschulbau- und -Finanzierungsgesellschaft, waren bijzonder gebrekkig geweest, concludeerden de leden van de CDU- en FDP-oppositie. Dietmar Katzy, tot vorige maand CDU-afgevaardigde in de Landtag, drong vervolgens aan op ontbinding van het projectbureau. Dat was de enige concessie die de regering wilde doen. Daarmee werden Rau en de ministers van Financiën Halstenberg en zijn voorganger Wertz indirect getroffen, omdat zij vice-voorzitter en voorzitter waren geweest van de Raad van Toezicht voor het projectbureau. De begeleiding van het bouwplan werd rechtstreeks onder de verantwoordelijkheid van de regering gebracht. Jaren later zou blijken dat de genomen maatregel totaal niet afdoende geweest was

Wie in het middelpunt van de driehoek Noorbeek of Voeren, hoeft zich weinig zorgen te maken over zijn gezondheid. De streek mag dan af en toe wat ongewenste rookwolven zien krijgen, daar staat tegenover een akademische ziekenhuizen klaar staan om althans als die ziekenhuizen eerst hun eigen bedden moet nog bijna helemaal gebouwd worden, 'Luik' is al jaren klaar, maar kan pas eind 1986 in gebruik genomen worden ingericht en het zal in plaats van 600 bedden tellen. Het derde akademische ziekenhuis van Europa: het Klinikum Hochschule in Aken. Een betonnen kolos faculteit zijn ondergebracht.



Het Klinikum

richt-Aken-Luik woont, zo ongeveer in de buurt van Noorbeek of Voeren, hoeft zich weinig zorgen te maken over zijn gezondheid. De streek mag dan af en toe wat ongewenste rookwolven zien krijgen, daar staat tegenover een akademische ziekenhuizen klaar staan om althans als die ziekenhuizen eerst hun eigen bedden moet nog bijna helemaal gebouwd worden, 'Luik' is al jaren klaar, maar kan pas eind 1986 in gebruik genomen worden ingericht en het zal in plaats van 600 bedden tellen. Het derde akademische ziekenhuis van Europa: het Klinikum Hochschule in Aken. Een betonnen kolos faculteit zijn ondergebracht.

om de kostenontwikkeling onder controle te krijgen.

Nederlaag

Katzy, die na zijn nederlaag bij de deelstaatsverkiezingen van vorige maand zijn dagen slijt als ambtelos burger in zijn woning op een steenworp afstand van het Klinikum, kan nog steeds niet goed begrijpen waarom de regering de bouwmaatschappij in bescherming nam. 'De regering had duidelijk het gevoel dat ze in hetzelfde schuitje zat als Neue Heimat, de onderneming van de vakbond, die zij niet kon laten vallen. Bovendien was de kredietmaatschappij van Neue Heimat, de Westdeutsche Landesbank, mede-eigendom van de deelstaat. Pas veel later, na 1980, heeft de regering de bouwmaatschappij laten vallen'.

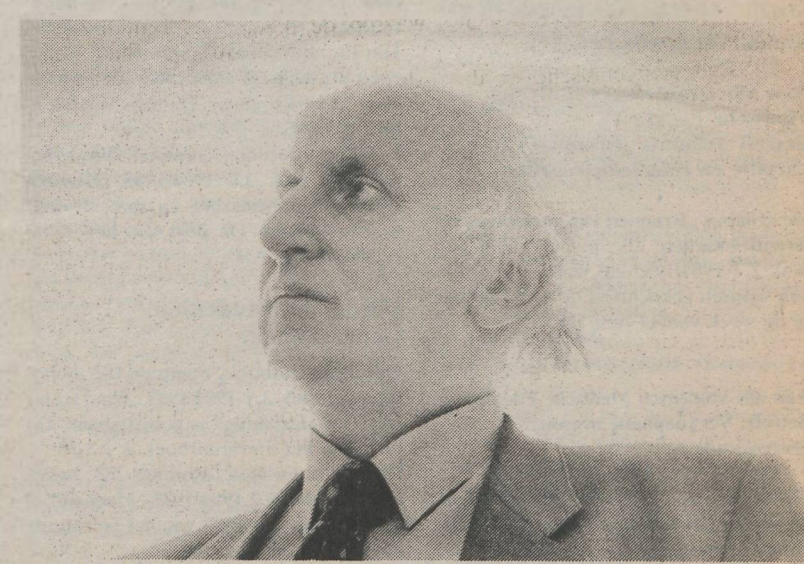
De bondsregering vond uiteindelijk ook dat er paal en perk gesteld moest worden aan de kostenexplosie in Aken. De bond betaalt immers de helft van de bouwkosten. In 1980 liet de regering-Schmidt weten dat alle kosten die boven een bedrag van 1,6 miljard mark uit zouden gaan, voor de volle honderd procent voor rekening zouden komen van de deelstaat Nordrhein-Westfalen. Dat plafond is ver overschreden, omdat het de opdrachtgevers niet lukte de kosten onder controle te krijgen.

Zoals gezegd liet de regering, waarin 1980 een nieuwe minister van Financiën het roer overnam, uiteindelijk de aannemer vallen. De eigenaar, de vakcentrale, kwam daardoor zelfs in financiële problemen en was gedwongen een deel van zijn onroerend goed in de sector van de sociale woningbouw te verkopen. Op een gegeven moment overwoog de directie zelfs serieus de bouw te laten voor wat hij waard was. De rechter heeft op dit moment nog meer dan dertig claims in behandeling tegen Neue Heimat en diverse leveranciers van ondeugdelijke goederen en diensten. Wint de deelstaat, dan bijt hij als mede-eigenaar van de Landesbank in zijn eigen staart, verliest hij, dan zal hij het tekort van 900 miljoen mark zelf bij moeten passen uit het onderwijsbudget, tenzij de bondsregering terugkomt op haar besluit om niet verder te gaan dan 1,6 miljard mark. De bond kan daartoe eventueel gedwongen worden door het Bundesgerichtshof, waarbij door de deelstaat appel is aangezet tegen de weigering van de bondsregering.

Volgens Katzy zijn het de andere universiteiten die voor het tekort moeten opdraaien: 'Diverse plannen zijn al geschrapt omdat het Klinikum teveel van het budget heeft opgeslokt. Tot nu toe gaat het al om zeventig projecten'.

Aanklacht

In mei 1984 werd opnieuw op voorstel van de CDU een onderzoekscommissie in het leven geroepen die moest uitzoeken waarom er zo weinig terecht was gekomen van de kostenbeheersing waarvoor de eerste onderzoekscommissie had gepleit. Twee maanden geleden rapporteerde de commissie. Volgens de SPD-leden lag de schuld bij de aannemer, die op geen enkel moment er blijk van had gegeven de planningsmethode te beheersen, waarmee hij de opdracht in de wacht had gesleept. De schade die



Dietmar Katzy

daardoor was ontstaan zou via de rechter op Neue Heimat verhaald worden. Hoe groot de werkelijke schade is, moet nog worden uitgerekend. Neue Heimat moet voor eind volgend jaar de eindafrekening presenteren. Voorlopig wordt uitgegaan van een bedrag van 2,3 miljard mark, maar volgens Katzy is dat niet genoeg. Er komt zeker nog 200 miljoen bij, verwacht hij. 'De gevelbekleding blijkt niet te deugen, maar dat is slechts een kleinigheid van 40 miljoen, vergeleken bij de kosten die gemoeid zijn met het vervangen van de warmwaterleiding die volgens mij noodzakelijk is'.

Katzy en zijn fractiegenoten hebben zich niet kunnen verenigen met het standpunt van de SPD-meerderheid in de enquetecommissie. Zij achten de regering evenzeer verantwoordelijk voor het bouwscandaal en dienden vorige maand een voorstel in om Rau, sinds 1980 minister-president, en de ministers Zöpel (Ruimtelijke Ordening) en Wertz (in de beginfase minister van Financiën) voor de rechter te brengen wegens grove schending van 's lands wetten. Zoals te verwachten was kreeg de CDU niet de vereiste tweederde meerderheid en mocht Rau op zijn post blijven. Enige weken later bracht Rau de CDU zelfs een gevoelige verkiezingsnederlaag toe en stelde hij daarmee zijn kandidatuur voor het nationale leiderschap van de SPD.

Toch volle bedden

Katzy ontkent dat de ziekenhuis kwestie hem zijn zetel in de landdag heeft gekost. 'Het Klinikum leeft nu niet meer als bouwscandaal onder de mensen, maar als een nieuw ziekenhuis waar artsen met een wereldwijde reputatie werken. Dat is voor hen veel belangrijker dan de vraag hoeveel geld er is weggegooid. Daarom hebben wij er ook geen groot verkiezingsitem van kunnen maken'. Overigens is Katzy redelijk te spreken over de manier waarop het Klinikum tot nu toe functioneert. 'Natuurlijk zijn er kinderziekten, maar daar staat tegenover dat de bouw daar staat tegenover dat de bouw compact is, hetgeen de verzorging ten goede kan komen. Wat dat betreft beantwoordt het Klinikum aan de menselijke maat. Dat kun je niet zeggen van de buitenkant, de verheerlijking van de techniek in een betonnen kolos. Helaas is het personeel overbelast omdat er een hogere bezettingsgraad wordt gehaald dan men verwacht had'. De uitbreiding van het

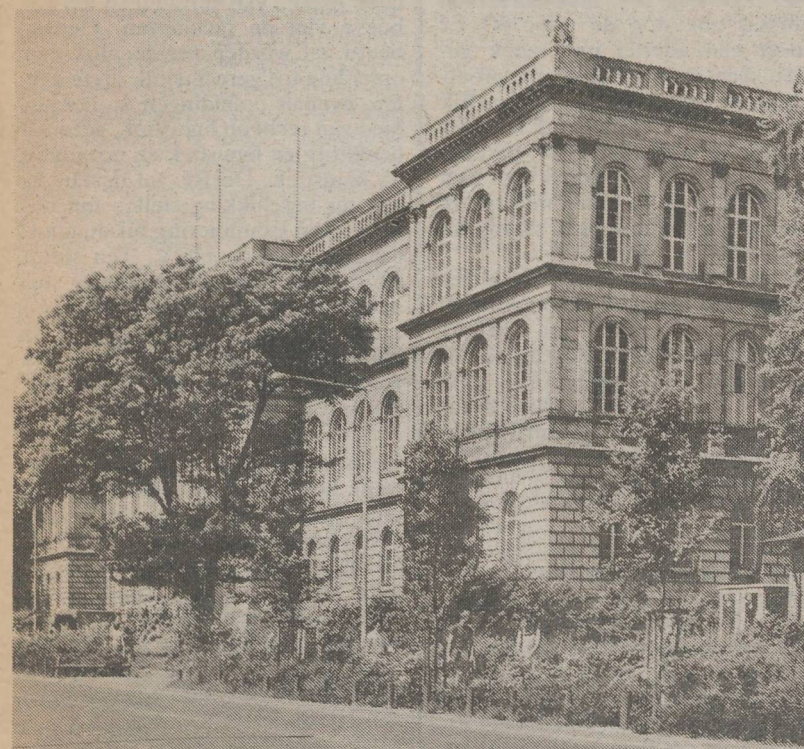
beddenaantal met 300 stuks als gevolg van de opening van het Klinikum heeft tot ieders verbazing niet geleid tot een beddenoverschot in de regio. Volgens Katzy is dat te verklaren uit de goede reputatie van de medische staf, die tot ver buiten de grenzen van de deelstaat reikt. Hij betreurt het bijzonder dat er binnen de Euregio geen afspraken gemaakt zijn met Luik en Maastricht over dure specialismen zoals bijvoorbeeld hartchirurgie. 'Maar ik vraag me af hoe je over de grenzen heen kunt samenwerken, als je met het vervangen van de warmwaterleiding die volgens mij noodzakelijk is'.

Tarieven

Op een punt hebben de kritiekasters van het Klinikum ongelijk gekregen: de hoogte van het verpleegtarief. Particuliere ziekenhuizen in Duitsland moeten kostendekkend werken, maar academische ziekenhuizen krijgen van het ministerie van Onderwijs een bijdrage in de kosten die de onderwijstaak met zich meebrengt. In Aken is het verpleegtarief op basis van de exploitatiekosten berekend op 390 mark per dag. Dat is nog altijd 70 mark meer dan het tarief waarvan een gewoon ziekenhuis moet rondkomen, maar veel minder dan de 640 of 1000 mark, die in de bouwfase gevreesd werden vanwege de onbeheersbaarheid van het instituut.

Ondanks die meevaller is er voor de critici van het megalomane project nog stof te over om van zich te laten horen. Günter Scharbach, raadslid voor de Grünen in de Akense gemeenteraad, geeft me een stapel papieren mee waaruit ik kan lezen wat er allemaal niet klopt binnen het Klinikum: het eten is koud omdat de keuken te ver van de kamers ligt, personeel klaagt over hoofdpijn omdat de luchtverversing niet deugt, de transformatoren in de kelder worden gekoeld met PCB waaruit dioxine kan ontstaan, patiënten worden op cruciale momenten aan hun lot overgelaten, het personeel is uit bezuinigingsoverwegingen te krap bemeten, enzovoort, enzovoort. De stapel klachten is bijna even dik als het pak luxe drukwerk waarin de triomf der techniek uitvoerig aan bod komt. Een geluk bij een ongeluk is nog dat het oude ziekenhuis verbouwd wordt tot studentenwoningen. Voor de 34.000 studenten die de Hochschule telt is dat een druppel op een gloeiende plaat.

Jacques Herraets



Het hoofdgebouw van de Rheinisch-Westfälische Technische Hochschule aan de Templergraben.

Bureau onderwijs FdG**Aan alle tweedejaars studenten Medische Faculteit Betreft Syllabus „Bronnen van variatie en referentiewaarden”**

De syllabus „Bronnen van variatie en referentiewaarden” die in het kader van blok 2.7 1984/1985 zal worden gebruikt kan worden gekocht bij de verkoopbalie in de week van 17 juni 1985.

Aan alle studenten Medische Faculteit Betreft: Verkoopbalie bronnen geneeskunde

Thans zijn nog beschikbaar de navolgende secundaire onderwijsbenodigdheden voor de studenten van de Faculteit der Geneeskunde.

De verkoopbalie secundaire onderwijsvoorzieningen (hal, hoofdgebouw) is geopend maandag tot en met vrijdag van 12.30-14.00 uur.

Eerstejaars studenten Geneeskunde:

Het literatuurboek, nummer 176, behorend bij blok 1.1 1984/1985 „Inleiding in de medische studie” is verkrijgbaar. De prijs van het literatuurboek is f 10,20.

Het literatuurboek behorend bij blok 1.2 1984/1985 „Traumata” is verkrijgbaar. De prijs van het literatuurboek is f 5,50.

Het literatuurboek, nummer 211, behorend bij blok 1.3 1984/1985 „Infecties en ontstekingen” is verkrijgbaar. De prijs van het literatuurboek is f 6,10.

Het literatuurboek, nummer 232, behorend bij blok 1.4 1984/1985 „Psycho-somatiek” is verkrijgbaar. De prijs van het literatuurboek is f 10,50.

Het literatuurboek, nummer 243, behorend bij blok 1.5 1984/1985 „Atherosclerose” is verkrijgbaar. De prijs van het literatuurboek is f 5,-.

Tweedejaars studenten Geneeskunde:

Het literatuurboek, nummer 181, behorend bij blok 2.1 1984/1985 „Embryo en foetus” is verkrijgbaar. De prijs van het literatuurboek is f 5,70.

Het literatuurboek, nummer 226, behorend bij blok 2.4 1984/1985 „de Adoles-

cent” is verkrijgbaar. De prijs van het literatuurboek is f 5,-.

Het literatuurboek, nummer 250, behorend bij blok 2.5 1984/1985 „de Volwasene” is verkrijgbaar. De prijs van het literatuurboek is f 3,20.

Het literatuurboek, nummer 294, behorend bij blok 2.7 1984/1985 „Gezondheid, gezondheidszorg en samenleving” is verkrijgbaar. De prijs van het literatuurboek is f 9,80.

Derdejaars studenten Geneeskunde:

Het literatuurboek, nummer 182, behorend bij blok 3.1 1984/1985 „Koorts, infectie en ontsteking” is verkrijgbaar. De prijs van het literatuurboek is f 5,30.

Het literatuurboek, nummer 202, behorend bij blok 3.2 1984/1985 „Moehheid” is verkrijgbaar. De prijs van het literatuurboek is f 5,50.

Het literatuurboek, nummer 210, behorend bij blok 3.3 1984/1985 „Kortademigheid en pijn op de borst” is verkrijgbaar. De prijs van het literatuurboek is f 6,90.

Het literatuurboek, nummer 224, behorend bij blok 3.4 1984/1985 „Leefwijzen” is verkrijgbaar. De prijs van het literatuurboek is f 7,50.

Vierdejaars studenten Geneeskunde:

Het literatuurboek, nummer 242, behorend bij blok 4.5 1984/1985 „Hoofdzaken en kopzorgen” is verkrijgbaar. De prijs van het literatuurboek is f 4,-.

Het literatuurboek, nummer 295, behorend bij blok 4.7 1984/1985 „Methoden en technieken” is verkrijgbaar. De prijs van het literatuurboek is f 3,30.

Aan alle studenten Medische Faculteit Betreft adviesboekenlijst 1985/1986

Thans is beschikbaar de adviesboekenlijst 1985/1986. Deze adviesboekenlijst is verkrijgbaar bij de verkoopbalie in het Hoofdgebouw.

Rechtsgeleerdheid**Uitslagen**

Er zal naar gestreefd worden op vrijdag 28 juni rond 12.00 uur de uitslagen van de laatste toetsen + de beslissingen van de examencommissie m.b.t. slagen/herkansen/zakken bekend te maken.

Bij de Faculteit der Rechtsgeleerdheid kunnen in de periode 1 september 1985-1 september 1986

14 student-assistenten (m/v)

geplaatst worden met een werktijdfactor van 0.3 (3 dagdelen per week).

Werkzaamheden:

De werkzaamheden zullen bestaan uit ondersteuning van het onderzoek van de volgende projecten:

- 1 s.a. t.b.v. capaciteitsgroep publiekrecht (vacaturenummer 53)
- 1 s.a. t.b.v. capaciteitsgroep privaatrecht (vacaturenummer 54)
- 1 s.a. t.b.v. capaciteitsgroep metajuridica (vacaturenummer 55)
- 1 s.a. t.b.v. capaciteitsgroep strafrecht (vacaturenummer 56)
- 1 s.a. t.b.v. het project „Regelgevingsrecht”, deelproject regelgeving in het bouwen en wonen (C. Adriaansens) (vacaturenummer 57)
- 1 s.a. t.b.v. literatuur- en rechtspraakonderzoek op het terrein van het Duitse AGB-Gesetz (G. Rijken) (vacaturenummer 58)
- 1 s.a. t.b.v. diverse onderzoeksprojecten (R. de Groot) (vacaturenummer 59)
- 1 s.a. t.b.v. het onderzoek „Parlementaire motiveringseisen inzake de grondwettigheid van wetsontwerpen” (C. Waaldijk) (vacaturenummer 60)
- 1 s.a. t.b.v. diverse onderzoekswerkzaamheden (C. Flinterman) (vacaturenummer 61)
- 1 s.a. t.b.v. het project „Lokale Politiek in Limburg” (K. Dittrich) (vacaturenummer 62)
- 1 s.a. t.b.v. het project „Oostelijke Mijnstreek” en „vertaling Nederlands Wetboek van Strafrecht” (G. van den Heuvel) (vacaturenummer 63)
- 1 s.a. t.b.v. het bijhouden van de documentatie van het gevangeniswezen (J. Balkema) (vacaturenummer 64)
- 1 s.a. t.b.v. het project „Rechterlijke organisatie” (J. Balkema) (vacaturenummer 65)
- 1 s.a. t.b.v. het project „Vrouw en Recht” (L. Brünott) (vacaturenummer 66).

Aanstelling:

zal geschieden in de rang van student-assistent.

Vereisten:

propedeuse Nederlands recht en belangstelling voor een van de onderzoeksprojecten.

Aanmelding voor (een van) de assistentschappen kan geschieden bij de dienst Personele Zaken voor 15 juni onder vermelding van het vacaturenummer. Gelieve in uw sollicitatiebrief aan te geven naar welk(e) van de assistentschap(pen) uw belangstelling uitgaat.

Inlichtingen:

Inlichtingen en informatie kunnen worden verkregen bij de projectleiders. Op het secretariaat Nederlands recht liggen de projectomschrijvingen ter inzage (M. Sprengers, kamer 0054).

Ekonomie**Aktualiteitenkollege, mr. G. Wagner**

Maandag 10 juni 1985

aanvang 15.30 uur

Door: Mr. G. Wagner

Onderwerp:

Strategische Beleidsvorming

Plaats: Kollegezaal Nieuwenhof

Herkansing informatika

Op dinsdag 11 juni 1985 is er een eerste herkansingsmogelijkheid voor het theoretische gedeelte van (alleen!) het informatiematie-praktikum. Deze mogelijkheid met name bedoeld voor hen die op 10 juni 1985 verhinderd zijn, maar staat in principe open voor iedereen. Plaats: praktikumruimten 0.089 en 0.090 (Tuinvleugel Hoofdgebouw). De toets begint om 13.30 uur en eindigt om 14.15 uur. De studenten kunnen de zalen binnen tussen 13.15 uur en 13.30 uur.

De toets is een „open-boek-tentamen” d.w.z. dat het meenemen van boeken, aantekeningen, diktaten en rekenapparatuur geoorloofd is. Het is echter niet toegestaan dit materiaal onderling uit te wisselen. De toets bestaat uit tien juist/onjuist-vragen. De antwoordformulieren dienen ingevuld te worden met een HB-potlood, dat de studenten zelf moeten meenemen.

Het is verplicht de kollegekaart op de tafel neer te leggen. De antwoordsleutel is vanaf 14.15 uur verkrijgbaar bij de informatiebali Bureau Onderwijs FdEW 3e etage Hoofdgebouw.

Blokttoets 1.6

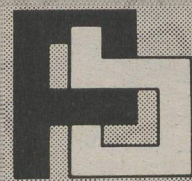
Op vrijdag 14 juni 1985 wordt de blokttoets van blok 1.6. gehouden in het Bofnerefantenkompleks.

Tijden: van 13.45 uur tot 16.30 uur. De studenten kunnen de zalen binnen tussen 13.30 en 13.45 uur.

De antwoordformulieren liggen op volgorde van registratienummer op de tafels. De verdeling van de studenten over de zalen is als volgt:

- Stille Zaal, Studielandschap ekonomie: voor studenten met registratienummers E84.001 t/m E84.060;
- Colloquiumruimte: voor studenten met registratienummers E84.061 t/m E84.090;

DE LOKALE BANK MET MONDIAAL KARAKTER



BANQUE PARIBAS

Vrijthof 17b, 6211 LD Maastricht, 043-11477.

Praatzaal, Studielandschap Economie: voor studenten met registratienummers E84.091 t/m E84.115.

Het is verplicht de kollegekaart op de tafel te leggen.

De antwoordformulieren moeten ingevuld worden met een HB-potlood, dat de studenten zelf dienen mee te brengen.

De antwoordsleutel is vanaf 16.30 uur te verkrijgen bij de informatie-balie Bureau Onderwijs FdEW, 3e etage Hoofdgebouw.

Voortgangstoets 3.

Op maandag 17 juni 1985 wordt in het Staargebouw de derde voortgangstoets gehouden van 8.30 tot 13.00 uur. De studenten kunnen de zalen binnen tussen 8.15 en 8.30 uur. De indeling van de studenten over de zalen is als volgt:

Foyer Staargebouw: studenten met registratienummers E84.001 t/m E84.090

Bovenfoyer Staargebouw: studenten met registratienummers E84.091 t/m E84.115.

De antwoordformulieren liggen op volgorde van registratienummer op de tafels en dienen ingevuld te worden met een HB-potlood, dat de studenten zelf moeten meebrengen. Het is verplicht de kollegekaart op de tafel te leggen. De antwoordsleutel van voortgangstoets 3 is vanaf 13.00 uur verkrijgbaar bij de informatie-balie van het Bureau Onderwijs FdEW, 3e etage Hoofdgebouw.

Praktikumtoets 3 Boekhouden

Op woensdag 19 juni 1985 vindt de praktikumtoets 3 Boekhouden plaats in het Staargebouw. De toets begint om 13.30 uur en eindigt om 16.00 uur. De studenten kunnen de zalen binnen tussen 13.15 en 13.30 uur. De indeling van de studenten over de zalen is als volgt:

Foyer Staargebouw: studenten met registratienummers E84.001 t/m E84.090

Bovenfoyer Staargebouw: studenten met registratienummers E84.091 t/m E84.115.

De antwoordformulieren liggen op volgorde van registratienummer op de tafels. Het is verplicht de kollegekaart op de tafel te leggen. De antwoordsleutel is vanaf 16.00 uur verkrijgbaar bij de informatie-balie van het Bureau Onderwijs FdEW, 3e etage Hoofdgebouw.

2e herkansing praktikumtoets 2:

Statistiek/Informatika

Op maandag 24 juni 1985 vindt de 2e herkansing plaats voor praktikumtoets 2

Statistiek/Informatika. Deze wordt gehouden in de Foyer van het Staargebouw van 9.00 tot 12.00 uur.

De studenten kunnen de zaal binnen tussen 8.45 uur en 9.00 uur.

De toets is een „open-boek-tentamen”, d.w.z. dat het meenemen van boeken, aantekeningen, diktaten en rekenapparaat geoorloofd is. Het is echter niet toegestaan dit materiaal onderling uit te wisselen. Een gedeelte van de toets bestaat uit open vragen; daarnaast zijn er juist/onjuist-vragen. De antwoordformulieren dienen ingevuld te worden met een HB-potlood, dat de studenten zelf moeten meebrengen. Het is verplicht de kollegekaart op de tafel te leggen. De antwoordsleutel is vanaf 12.00 uur verkrijgbaar bij de informatie-balie Bureau Onderwijs FdEW, 3e etage Hoofdgebouw.

Herkansingen propaedeuse-scriptie

Voor de studenten die niet geslaagd zijn voor hun propaedeuse-scriptie bestaat de mogelijkheid om een geheel of gedeeltelijk herschreven versie van de scriptie in te leveren. Het is ook mogelijk een geheel nieuwe scriptie te maken over een ander onderwerp uit de opgegeven lijst. De begeleider blijft dan in principe gehandhaafd tenzij hij het onderwerp als begeleider of beoordelaar nog niet tegenkwam. In dat laatste geval dient de student zich tot de scriptiecoördinator te wenden.

De scripties dienen in tweevoud ingeleverd te worden uiterlijk 1 juli 1985 bij het Bureau Onderwijs FdEW, kamer 3.058 Hoofdgebouw. De beoordelingen van deze scripties worden, conform het examenreglement, op 15 augustus 1985 bekendgemaakt via de publikatieborden.

1e herkansing praktikumtoets

3 Boekhouden

De 1e herkansing voor praktikumtoets 3 Boekhouden vindt plaats op donderdag 1 augustus 1985 in het City-Centrum, Capucijnenstraat 43 te Maastricht.

Tijden: van 13.30 uur tot 16.00 uur. De studenten kunnen de zaal binnen vanaf 13.15 uur.

De antwoordformulieren liggen op volgorde van registratienummer op de tafels. Het is verplicht de kollegekaart op de tafel te leggen. De antwoordsleutel is vanaf 16.00 uur te verkrijgen bij de informatie-balie van het Bureau Onderwijs FdEW, 3e etage Hoofdgebouw.

2e herkansing praktikumtoets

3 Boekhouden

De 2e herkansing voor praktikumtoets 3 Boekhouden vindt plaats op donderdag 15 augustus 1985 in de Foyer van het Staargebouw.

Tijden: van 13.30 uur tot 16.00 uur. De studenten kunnen de zaal binnen vanaf 13.15 uur.

De antwoordformulieren liggen op volgorde van registratienummer op de tafels. Het is verplicht de kollegekaart op de tafel te leggen. De antwoordsleutel is vanaf 16.00 uur te verkrijgen bij de informatie-balie van het Bureau Onderwijs FdEW, 3e etage Hoofdgebouw.

2e herkansing praktikumtoets

1 Wiskunde

De 2e herkansing voor praktikumtoets 1 Wiskunde vindt plaats op vrijdag 16 augustus 1985 in de Foyer van het Staargebouw.

Tijden: van 9.00 uur tot 12.00 uur. De studenten kunnen de zaal binnen tussen 8.45 uur en 9.00 uur.

Deze toets is een „gesloten-boek-tentamen” met open vragen. Het is verplicht de kollegekaart op de tafel te leggen. De antwoordsleutel is vanaf 12.00 uur te verkrijgen bij de informatie-balie van het Bureau Onderwijs FdEW, 3e etage Hoofdgebouw.

2e herkansing praktikumtoets

2 Statistiek/Informatika

De 2e herkansing voor praktikumtoets 2 Statistiek/Informatika wordt gehouden op maandag 19 augustus 1985 in de Foyer van het Staargebouw.

Tijden: van 9.00 uur tot 12.00 uur. De studenten kunnen de zaal binnen tussen 8.45 en 9.00 uur.

De toets is een „open-boek-tentamen”, d.w.z. dat het meenemen van boeken, aantekeningen, diktaten en rekenapparaat geoorloofd is. Het is echter niet toegestaan dit materiaal onderling uit te wisselen. Een gedeelte van de toets bestaat uit open vragen; daarnaast zijn er juist/onjuist-vragen. De antwoordformulieren dienen ingevuld te worden met een HB-potlood, dat de studenten zelf moeten meenemen.

Het is verplicht de kollegekaart op de tafel neer te leggen. De antwoordsleutel is vanaf 12.00 uur verkrijgbaar bij de informatie-balie Bureau Onderwijs FdEW, 3e etage Hoofdgebouw.

Skillslab

Aan alle vierdejaars studenten

In het kader van het onderzoek van vaardigheidstoetsing wordt er een aantal experimenten gehouden. Een van deze experimenten is een kennis over vaardigheidstoets. Dit is een schriftelijke toets over vaardigheden die de vorm van een voortgangstoets heeft. Om het experiment te doen slagen roepen wij zoveel mogelijk vierdejaars op om mee te doen. De deelname is geheel vrijwillig en heeft absoluut geen consequenties voor jullie studieresultaten. Deelname levert wel iets op: namelijk f 15,-.

Datum afname: 15-6-1985.

Tijdstip: 12.00-14.00 uur.

Plaats: Colloquiumzaal Randwijk

Scheltus van Luyk, Danielle Peet, Cees van der Vleuten.

Promotie

Vrijdag 21 juni 1985, 16.00 uur:

drs. G. Groenewegen.

Proefschrift: vascular endothelial cells in immune reactions.

Promotor: prof. dr. G. Kootstra.

Personele Zaken

Bereikbaarheid Personeels- en salarisadministratie

Aan de personeels-/salarisadministratie worden steeds hogere eisen gesteld. Het aantal verzoeken om inlichtingen neemt vooral de laatste jaren zodanig toe, dat er stagnatie optreedt bij de uitvoering van dringende werkzaamheden.

Teneinde te voorkomen dat deze trend wordt voortgezet, hebben wij gemeend per 1 juni 1985 de navolgende maatregelen te moeten doorvoeren:

- de personeels-/salarisadministratie zal dagelijks van 14.00 tot 16.00 uur voor een ieder bereikbaar zijn. Buiten deze uren kan alleen in zeer dringende gevallen contact worden opgenomen met de afdelingssecretaresse (tel. 888345). Voorts zal een telefonische telefoonbeantwoorder worden geïnstalleerd.

Deze maatregelen zullen vooral tijdens de aanvangsperiode wellicht enig onge-

rief veroorzaken. Hiervoor vragen wij van alle betrokken medewerkers begrip. Voor uw aller medewerking zeggen wij u bij voorbaat dank.

Vakantieverlof 1985

In verband met de vele vragen over het vakantieverlof 1985 geven wij een toelichting hoe dit verlof is opgebouwd.

a. het normale vakantieverlof, zoals nader omschreven in de artikelen 24 en 25 van het Algemeen Ambtenaren Reglement, te weten:

vakantieverlof:

23 dagen bij een salaris per maand tot f 4.277,-

24 dagen bij een salaris per maand van en hoger dan f 4.277,-

extra dagen:

18 jaar en jonger	: 3 dagen
19 jaar	: 2 dagen
20 jaar	: 1 dag
van 30 tot 40 jaar	: 1 dag
van 40 tot 45 jaar	: 2 dagen
van 45 tot 50 jaar	: 3 dagen
van 50 tot 55 jaar	: 4 dagen
van 55 tot 60 jaar	: 5 dagen
van 60 jaar en ouder	: 6 dagen

b. 3 extra roostervrije dagen, welke betrekking hebben op de periode 1 januari tot 1 augustus 1985.

Dit betekent, dat medewerkers die gedurende dit tijdvak in dienst zijn van de R.L., recht hebben op genoemde dagen.

Hierbij kunnen de navolgende situaties ontstaan:

voorbeeld 1

Een medewerker heeft op jaarbasis recht op een „normaal vakantieverlof” van 23 dagen. Daarnaast heeft hij recht op 3 roostervrije dagen over de periode 1 januari tot 1 augustus 1985. Op 1 mei 1985 gaat hij met ontslag. Het aantal verlofdagen waarop deze medewerker tot de datum van ontslag recht heeft is als volgt te berekenen.

vakantieverlof: $4/12 \times 23 = 7,67$ dg.

roostervrije dagen: $4/7 \times 3 = 1,71$ dg.

Totaal aantal dagen $7,67 + 1,71 = 9,38$

dagen - afgerond 10 dagen.

Het is duidelijk, dat het vakantieverlof voor een deeltijdmedewerker in een aantal gevallen niet in hele dagen van 8 uur kan worden uitgedrukt. In de praktijk is gebleken, dat het berekenen en het administreren van dit verlof voor deze medewerkers moei-



Boekhandel Leiter-Nypels

DE MAASTRICHTSE
UNIVERSITEITS-BOEKHANDEL

Wolfstraat 12
6211 GN Maastricht

tel. (043) 50743*
telex 56173 leiny nl.

lijkheden kan opleveren. Deze kunnen worden vermeden, door het recht op verlof niet in dagen maar in uren uit te drukken.

voorbeeld II

Een medewerker vervult een betrekking met een werktijdsfactor van 0.3. Hij/zij heeft over 1985 recht op in totaal 26 verlofdagen (23 + 3). Omrekening in uren dient als volgt te geschieden:

$0.3 \times (26 \times 8) = 62,4$ uur, afgerond 62,5 uur.

Indien hij/zij gewoonlijk op 3 halve dagen per week zijn/haar werkzaamheden verricht en er op één van deze halve dagen geen arbeid wordt verricht dienen er 4 uren van de verlofkaart te worden afgeschreven.

voorbeeld III

Een medewerker vervult een betrekking met een werktijdsfactor van 0.7. Hij/zij heeft over 1985 recht op 27 verlofdagen (24 + 3). Omrekening in uren dient als volgt te geschieden: $0.7 \times (27 \times 8) = 151,20$ uur, afgerond 151,5 uur.

Betrokkene verricht zijn/haar werkzaamheden als volgt: maandag t/m woensdag van 9.00 tot 12.00 uur en van 13.00 tot 16.00 uur; donderdag en vrijdag van 10.00 tot 12.00 uur en van 14.00 tot 17.00 uur. Er wordt verlof opgenomen op maandag v.m. en op woensdag en donderdag.

Dit dient als volgt te worden geadmistriseerd:

maandag	3 uur
woensdag	6 uur
donderdag	5 uur

Totaal 14 uur
Het saldo bedraagt: 151,5 uur - 14 uur = 137,5 uur

Nadere inlichtingen kunnen worden verstrekt door de Dienst Personele Zaken, afd. Arpsa (tst. 438).

Regeling Ambtsjubileum

a. Aanspraak op ambtsjubileumgratificatie

Aan de ambtenaar of arbeidscontractant in burgerlijke rijksdienst kan bij het bereiken van een diensttijd van 25, 40 en 50 jaar een gratificatie worden toegekend wegens trouwe dienst. De gratificatie bedraagt een halve maand bezoldiging bij een 25-jarig en een maand bezoldiging bij een 40- of 50-jarig jubileum, naar boven af te ronden op een veelvoud van vijf gulden.

b. Diensttijd

Als diensttijd voor de toekenning van een ambtsjubileumgratificatie geldt de tijd, doorgebracht:

1. in een burgerlijke dienstbetrekking bij de Nederlandse Overheid, waaronder te deze mede worden begrepen de N.V. Nederlandse Spoorwegen en de v.m. N.V. „Artillerie-Inrichtingen”;

2. in een betrekking als bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de Pensioenwet 1922 (vóór 1 januari 1966), een betrekking als bedoeld in artikel B 2 van de Algemene Burgerlijke Pensioenwet of een betrekking als bedoeld in artikel B 3 van evengenoemde wet, alsmede (vóór en na 1 januari 1966) in een betrekking als bedoeld in artikel U 2 van die wet;

3. in burgerlijke dienst bij de overheid in de landen Suriname en de Nederlandse Antillen, bij de voormalige gouvernementen van Suriname, Curaçao en Nieuw-Guinea (tot 27 december 1949) bij de voormalige Nederlands-Indische Overheid, waaronder te dezen mede worden begrepen de voormalige Indische Pensioenfondsen;

4. in dienst bij het niet-openbaar onderwijs in de onder 3. genoemde landen en voormalige overzeese rijkdelen, voorzover zulks de belanghebbende onder de werkingssfeer van een overheidspensioenregeling bracht of zou hebben gebracht, indien hij in vaste dienst was geweest;

5. tot en met 31 december 1954 in dienst van de Republiek Indonesië, voorzover die tijd door de Garantiewet Burgerlijke Overheidspersoneel Indonesië wordt bestreken;

6. in Nederlandse militaire of daarmee voor de toepassing van het Algemeen Rijksambtenarenreglement gelijkgesteld dienst, waaronder begrepen dienst bij het voormalig KNIL en de troepen in Suriname en de Nederlandse Antillen;

7. als volontair met een volledige dagtaak;

8. de tijd waarover rechtsherstel is verleend.

c. Geen diensttijd

Als diensttijd in de zin van deze regeling wordt, in afwijking van het vorenstaande, niet aangemerkt diensttijd welke niet in actieve dienst is doorgebracht wegens het bekleden van een politiek ambt.

Voorts komt als diensttijd niet in aanmerking tijd welke is doorgebracht buiten het genot van inkomsten uit dienstbetrekking, behoudens - onverminderd het bepaalde in de vorige volzin - voor zoveel het tijd betreft,

gedurende welke de betrokkene buitengewoon verlof heeft genoten mede dan wel overwegend in het algemeen belang (artikel 34b en 34d A.R.A.R.).

Evenmin wordt als diensttijd aangemerkt fictieve diensttijd, onverminderd het onder b.8. bepaalde.

d. Geen dubbeltelling

Diensttijd, gelijktijdig in meer dan één betrekking doorgebracht binnen de keeringen of in andere bij algemene maatregel van bestuur aangegeven gebieden als bedoeld in artikel B4 van de Algemene Burgerlijke Pensioenwet.

e. Geen toekenning gratificatie

Indien krachtens het vorenstaande een gratificatie zou kunnen worden toegekend, doch de betrokkene terzake van zijn dienstvervulling reeds - bijvoorbeeld als militair - een gratificatie of uitkering heeft ontvangen, welke naar haar aard overeenkomt met de gratificatie volgens deze regeling, vindt geen toekenning van een gratificatie plaats.

Indien betrokkene tijdens een hem verleend buitengewoon verlof als bedoeld onder c, tweede volzin, jubileum, wordt op de datum van het ambtsjubileum geen gratificatie toegekend. Mits hij in de betrekking welke tijdens het verlof werd vervuld, geen ambtsjubileumgratificatie of daarmee overeenkomende uitkering heeft ontvangen, kan toekenning van de gratificatie alsnog geschieden zodra hij na beëindiging van het verlof zijn werkzaamheden heeft hervat.

f. Berekening gratificatie

Onder bezoldiging wordt voor de berekening van de gratificatie verstaan:

1. de bezoldiging in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijk Rijksambtenaren 1948, welke voor belanghebbende op de datum van het ambtsjubileum geldt, vermeerderd met de vakantiekering, berekend op de voet van het bepaalde in artikel 31a van het Algemeen rijksambtenarenreglement, waarbij evenbedoelde datum in de plaats treedt van het tijdstip, vermeld in het eerste lid van dat artikel;

2. de kindertoelage, toegekend ingevolge de Kindertoelageregeling overheidspersoneel en de kinderbijslag, toegekend ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet, welke belanghebbende op de datum van het ambtsjubileum geniet.

Indien de belanghebbende een toelage wegens onregelmatige dienst geniet, ware bij de berekening van ambtsjubileumgratificatie rekening te houden met het bedrag, dat belanghebbende in de drie kalendermaanden voorafgaande aan zijn jubileum aan onregelmatigheidstoelagen gemiddeld heeft genoten. Een overeenkomstige gedragslijn ware te volgen ten aanzien van prestatiebeloning.

g. Geen bezoldiging wegens verlof 34b/34d ARAR

Indien de belanghebbende op de datum van zijn ambtsjubileum geen bezoldiging, als evenbedoeld geniet, omdat hem buitengewoon verlof zonder behoud van bezoldiging als bedoeld in artikel 34b of 34d van het Algemeen Rijksambtenarenreglement is verleend, ware voor de berekening van zijn ambtsjubileumgratificatie zijn bezoldiging vast te stellen over-

eenkomstig het bovendaande, opgaande van de wedde die hij op de datum van zijn ambtsjubileum zou hebben genoten, indien hij op de dag (in de rang met de salarisanciëniteit, welke hij had op de datum voor de dag van ingang van zijn verlof) in actieve dienst was geweest.

Algemeen

Het vorenstaande is slechts een samenvatting van de officiële tekst van de regeling van het toekennen van een gratificatie wegens ambtsjubileum (circulaire Ministerie van Binnenlandse Zaken d.d. 10 juni 1971, nr. AB71/U1471).

De datum van ingang van deze regeling werd vastgesteld op 1 juli 1971.

Nadere inlichtingen omtrent het vorenstaande kunnen worden verkregen bij de Dienst Personele Zaken, afdeling Arbeidsvoorwaarden, Rechtspositie. Per-

KENNISGEVING

Het R.K. Studentenpastoraat Maastricht stelt zich tot doel de gelegenheid te scheppen tot een bezinning op hogere levenswaarden.

Het pastoraat richt zich tot alle studenten en docenten van de Rijksuniversiteit Limburg evenals die van de instituten van hoger beroeps onderwijs in Maastricht.

Zijn activiteiten staan open voor iedere belangstellende ongeacht religie of levensbeschouwing.

Op elk donderdagavond om 7 uur wordt er een Eucharistieviering gehouden met korte mediatie in de Studentenkapel in de Maastrichter Pastoorstraat, naast de St. Matthiaskerk aan de Boschstraat.

Elke maand, eveneens op donderdagavond om acht uur, vindt er een conferentieavond plaats, waaraan de datum, inleider en onderwerp tijdig worden bekendgemaakt.

De Pastor is elke dag bereikbaar voor persoonlijke gesprekken in het Pastoraat, Maastrichter Pastoorstraat 10, telefoon 043-11126.

Afspraken te maken tussen 9.30 en 12.30 uur.

(Deze advertentie werd ons van bevriende zijde aangeboden)

SER



VAAAS

BOEKHANDEL

VRIJTHOF 29
6211 LE MAASTRICHT

TEL. 043-50054/18704

DE 4-FACULTEITEN-BOEKHANDEL VAN LIMBURG, VOOR RIJP EN GROEN IN DE WETENSCHAPPEN. EEN BOEIENDE BOEKHANDEL IN EEN GROEIENDE UNIVERSITEITSSTAD: WIJ „BLOKKEN” MET ELK BLOK MEE.

soneels- en Salarisadministratie (tst. 438).

Wij wijzen u erop dat uiteraard in onze administratie niet alle diensttijdgegevens van de medewerkers bekend zijn. Indien u echter meent op grond van deze regeling in aanmerking te komen voor een gratificatie ambtsjubileum, verzoecken wij u contact met ons op te nemen.

Algemeen

De zomeruniversiteit Vrouwenstudies '86 (ZUV '86)

De Zomeruniversiteit Vrouwenstudie 1986 zal plaatsvinden te Groningen van 22 tot 28 juni (week 26 in 1986).

De Rode Draad is „Voorstellingen van Vrouwelijkheid”, waarmee we willen aansluiten bij recente ontwikkelingen binnen vrouwenstudies. De organisatie van de week is op dit moment (april 1985) gevorderd tot de vorming van themagroepen. Helaas is nog niet iedere themagroep voorzien van voldoende vrouwen om hard aan de slag te kunnen gaan. Bij deze nodigen we je uit ook in de themagroep plaats te nemen. De thema's zijn: leren, werken, inrichten, (on)welzijn, verzorgen, liefhebben, mis-handelen, geloven, verbeelden, recht doen, leiden, denken en fabriceren. De samenwerking en invulling van de thema's moeten aan een aantal criteria voldoen:

- Binnen een thema moeten de onderdelen op een zinvolle manier bij elkaar staan, zodat de ontmoeting „bevruchtend” werkt;
- Onderdelen moeten zo veel mogelijk op een nieuwe manier worden bijeengebracht, zodat de ontmoeting konfronterend werkt;
- Hieruit vloeit voort, dat een thema niet te ruim begrensd moet zijn, omdat dat een zinvolle konfrontatie belemmert. Ook moet een thema niet zo krap begrensd zijn, dat het samenvalt met bv. een discipline.

Aan elk thema worden 6 vragen gesteld. In de week moeten de antwoorden op de vragen in een onderling verband staan en ook de rode draad moet worden vastgehouden. Die vragen lopen uiteen van een algemeen theoretische tot een uitpraktische vraag. Om je een idee te geven van die vragen staan ze hieronder uitgewerkt met betrekking tot het thema „leren”.

1. De centrale vraag, die vraagt naar de algemene analyse van de relatie tussen voorstellingen van vrouwelijkheid en het gebied van het deelthema, „leren”.
2. De toepassingsvraag, die vraagt naar een analyse van een bepaald gebied of probleem, in relatie tot voorstellingen van vrouwelijkheid.
3. De ervaringsvraag, die vraagt naar de subjectieve beleving met betrekking tot (een deelgebied van) het thema.
4. De strijdvraag, die vraagt naar de aktie tegen/voor (a-)symmetrische posities in (het „vertoog” van) het „leren”.
5. De groepenvraag, die vraagt naar de positie van vrouwen uit bepaalde groepen, kulturen, tijden binnen het thema met betrekking tot vragen 1 t/m 4.
6. De kunst en ontspanningsvraag, die op alle voorgaande vragen betrekking kan hebben.

Tijdens de week zullen de antwoorden op alle voorgaande vragen gepresenteerd worden in de vorm van lezingen, forums, workshops, films enz. Er is dus naast een wetenschappelijk programma ook een cultureel programma. Tot ziens op de ZUV '86!!

Je kunt je opgeven, liefst voor het thema waar je al het een en ander of heel veel van weet, of je kent iemand die wel mee wil werken:

Marijke Schilperoord, Sociologisch Instituut, Grote Markt 23, kamer 101, 9712 HR Groningen, tel. 050-114676.

Student/onderzoeksassistent gezocht

Bij de Capaciteitsgroep Gezondheidsvoorlichting en -opvoeding van de Algemene Faculteit is een onderzoeksproject in uitvoering getiteld „Ontwikkeling en toepassing van een rookpreventieprogramma bij jongeren”. Als de vervolgsubsidie wordt toegekend, komt er per 1 september 1985 een vakature vrij voor een student/onderzoeksassistent (min. 24 uur per week). Vereist is het hebben van ervaring met het omgaan met een computer (SPSS). Schriftelijke sollicitaties voor 15 juni 1985 te richten aan: drs. H. de Vries, Cap.groep GVO, Rijksuniversiteit Limburg, Postbus 616, 6200 MD Maastricht. Telefonische inlichtingen verkrijgbaar op woensdag-, donderdag- en vrijdagmiddag van 14.00-17.00 uur (043-888168; bgg. 043-888162).

Vooraankondiging voor werving student-assistenten ten behoeve van het onderwijs.

Op woensdag 12 juni a.s. wordt in de Faculteitsraad een voorstel van de Onderwijscommissie behandeld om in het komende academische jaar (1985-1986) 12 student-assistenten t.b.v. de begeleiding van eerstejaars onderwijsgroepen te werven. Indien de Faculteitsraad instemt met het voorstel om tot werving van 12 student-assistenten t.b.v. het onderwijs over te gaan, wordt op 13 juni de werving gestart.

In beginsel zullen alleen huidige tweede- en derdejaars studenten voor deze functie in aanmerking komen. De studenten die als tutor worden ingeschakeld krijgen de rang van student-assistent. Zij zullen voor drie dagdelen worden benoemd en zij zullen bij vier van de vijf blokken ingeschakeld worden als tutor. Daarnaast zullen zij ingeschakeld worden bij de onderzoeksactiviteiten van de staf en optreden als invaller bij ziekte of afwezigheid van andere student-assistenten.

Na goedkeuring van de FRR zullen vanaf 13 juni in De Nieuwenhof advertentieteksten voor deze functies worden opgehangen. Deze zullen vanaf die datum ook verkrijgbaar zijn bij het secretariaat van de faculteit, M. Sprengers, kamer 0054.

Chinees voor beginners te Maastricht

Bij voldoende belangstelling organiseert de Landelijke Vereniging van Sinologen vanaf september opnieuw een cursus Chinees voor beginners te Maastricht. Met deze cursus, die zal bestaan uit 25 lessen van twee uur (wekelijks op een vast tijdstip te geven), wordt beoogd de deelnemers allereerst enig inzicht te geven in, en vervolgens ook om te laten gaan met de hedendaagse Chinese omgangstaal (Mandarijn). Naast ruime aandacht voor spreekvaardigheid zal tevens het lezen en schrijven van ongeveer 250 Chinese schrifttekens aan de orde komen. Ook zal de cursisten, van wie een aktieve deelname wordt verwacht, worden geleerd om te gaan met woordenboeken. Aansluitend zal de mogelijkheid bestaan tot het volgen van de cursus Chinees voor gevorderden, waarin de verworvenheden uit de beginnerscursus verder worden uitgebouwd. Als docent zal optreden de heer R. Voorrecht, die ook in het afgelopen jaar

de cursus te Maastricht verzorgd heeft. Nadere inlichtingen worden door de heer Voorrecht verstrekt, tel. 010-841923 (tussen 18.00 en 20.00 uur).

Werkkampen vanuit Bir Zeit University

Al enige jaren wordt er vanuit de universiteit van Bir Zeit in de bezette gebieden en omstreken door studenten gewerkt in vrijwilligersprojecten, gecoördineerd door de studentenraad en de afdeling studentenzaken. Deze projecten zijn een vast onderdeel van het studieprogramma van de studenten; het is een van de manieren waarop de universiteit vorm geeft aan haar rol in de samenleving. Het werk varieert van direkte, praktische ondersteuning, zoals bv. helpen bij de olijfgoest, straten in kampen plaveien en schoolpleinen egaliseren, tot aktiviteiten die meer op ontwikkeling gericht zijn, zoals bv. alfabetiserings- en andere kursussen opzetten en begeleiden en onderzoek t.b.v. bepaalde sociale groeperingen. In 1980 werden voor het eerst buitenlanders uitgenodigd om deel te nemen aan de zomerprojecten; deze werkkampen zullen ook komende zomer weer georganiseerd worden. Ze bieden een goede mogelijkheid in de samenwerking met Palestijnse studenten kennis te maken met de Palestijnse samenleving, haar gebruiken en gastvrijheid en haar weerbaarheid tegen de diverse aspecten van het leven onder bezetting.

Ook in het aanvullend programma, op de vrije dagen en avonden, komen de verschillende elementen aan bod - van Palestijnse folkloristische manifestaties tot discussies aangaande de Midden-Oosten-problematiek in het algemeen en de Palestijnse kwestie in het bijzonder.

Dit jaar worden er in twee periodes werkkampen georganiseerd: van 5 t/m 16 augustus en van 19 t/m 30 augustus. De ASVA-buitenlandgroep i.s.m. het Steunkomitee Palestijns Hoger Onderwijs, wil deze aktiviteiten van harte stimuleren en coördineert de aanmelding en voorbereiding van Nederlandse deelnemers. Wil je meer informatie, neem dan contact op met de ASVA, telefoon 020-225771 (Hans of Liesbet).

Verenigingen

Circumflex

Voor de vakantie organiseert Circumflex nog de volgende activiteiten:

- 7, 8, 9 juni: Ardennenweekend. Tijdens dit sportieve weekend kun je twee van de volgende drie activiteiten doen; wandelen, klimmen of kayaken. Een unieke kans dus om in 1 weekend te leren klimmen, een kayaktocht te maken of een lange wandeling te maken.
- 13 juni: om 21.00 uur een eindborrel voor leden. Na 23.00 uur een swingende disco voor iedereen.

Tot en met donderdag 13 juni draait elke dinsdag-, woensdag- en donderdagavond om 19.00 uur de mensa. Hier kun je je elke dag tot 15.30 uur voor inschrijven.

Voor verdere informatie kun je naar CF bellen (51088) of langs komen op het CF-pand (Brusselsestr. 33).

COC Pink Party 17

Zaterdagavond 15 juni zal de laatste Pink Party van dit werkjaar gehouden worden. Het feest begint om 20 uur in de Dominicanerkerk te Maastricht. De dis-

co wordt de hele avond bediend door de Zeeuwse disk-jockey LOCO!

Om 21 uur treedt de Heerlense New-Wave Band op ALTARA. Liefhebbers van New-Wave muziek mogen dat niet missen. Rond 22.30 uur is het optreden van GAGA. Deze band is bekend van Pink Pop en de winnaar van de grote prijs van Nederland. Gaga speelt dansbare swingende muziek die een fusie is van Afrikaanse ritmes, moderne wave en Nederlandstalige teksten. Kortweg AFRO-WAVE.

Na dit optreden is er nog ruim tijd om te genieten van goede discomuziek. De entree is f 6,- en leden gratis.

Elke werkdag geopend van 14 tot 17 uur. Elke dinsdagavond vanaf 20 uur café Rosé.

Zaterdag 1 juni vanaf 21 uur Jongeren Swing-Avond met live-band.

Dinsdag 4 juni om 20 uur werkwinkel en café Rosé.

Dinsdag 11 juni om 20 uur AIDS-infoavond.

Vrijdag 14 juni om 20 uur vrouwenavond.

Zaterdag 15 juni om 20 uur Pink Party in de Dominicanerkerk.

Dinsdag 18 juni om 20 uur werkwinkel en café Rosé.

Woensdag 19 juni 20 uur Jongeren thema-avond: thema: „Ik zit in het verkeerde lijf”.

Vrijdag 21 juni werkgroep SIR. 21 uur theatergroep Station-Air met het stuk Onbewaakt ogenblik. De relatie tussen

een groepsopvoeder en zijn pupil. In het City Centrum, Capucijnenstraat.

Dinsdag 25 juni om 20.30 uur: „Ondersteboven. Het Roze Week confronte-rend programma.”

Zaterdag 22 juni om 21 uur is er in het COC een cabaretvoorstelling van onze eigen cabaretgroep. De groep heet Heterogene pluriformiteit en ze spelen: „Schots en scheef, gezwets en gezwam.” De jongeren swingavond is niet alleen voor jongeren. Zowel de werkgroep jongeren als de open avonden stoppen in juli en augustus en beginnen weer in september.

Studentenekklesia Humanistisch Verbond

Laatste open avond van het seizoen, dinsdag 11 juni 20.00 uur: Mozart (van „Amadeus” en zo). Over Dood, Liefde en God. Het Requiem dus. Wat is een requiem? Wat doet Mozart er mee? Kan je de dood op muziek zetten? Een muzikaal-theologische avond met Geert van der Bom en Pim Ligtfoot.

Laatste viering van het seizoen, zondag 16 juni 11.00 uur, crypte Elisabeththuis, Abtstraat 2a. Liefde is sterker dan de dood (Hooglied), ofwel een derde viering rond de heilige geest. Het koor zingt. Kinderen hebben hun eigen viering. Speciale gast: Piet van Dongen, pastor voor buitenlandse studenten.

Zaalvoetbaltoernooi

FC Bonnefooi wint óók het intern zaalvoetbaltoernooi 1985.

32 teams streden op 9 avonden in 58 wedstrijden om het kampioenschap. Er waren 2 rekreatieve poules en 6 wedstrijdpoules. Bij de rekreatanten speelden Ideeetje en T.Z.N. de finale waarbij T.Z.N. na strafschoppen winnaar werd. In de finaleronde werd gespeeld door Fust, d'Inter Amie, Rulke, FC Bonnefooi, Heel-kundig en op Herkansing. De finale werd met 4-2 gewonnen door Bonnefantan van het Rulke. Verdere uitslag: 1. Bonnefantan, 2. Rulke I, 3. Heel-kundig, 4. Fust, 5. d'Inter Amie, 6. op Herkansing.

- Maastricht voor trimfietsters, (± 60 km).
- 4. Tafeltennisttoernooi in de sporthal, (mixed).
- 5. Badmintontoernooi in de sporthal, (mixed).
- 6. Rekreatief volleybal in de sporthal, (gemengde teams; 8 personen). Er kunnen maximaal 6 teams inschrijven. Teams worden geplaatst in volgorde van aanmelding.
- 7. Jeu de boules. Er wordt gespeeld met maximaal 8 drietallen, (triplettes).

Alle tochten eindigen ± om 16.30 uur bij de sporthal!!!

Sport

Sportmiddag vrijdag 21 juni

Ter afsluiting van het academisch jaar 1985-1986 organiseert het bureau Lichamelijke Vorming en Sport een aantal aktiviteiten voor medewerkers en studenten.

Tijdstip: vrijdagmiddag 21 juni 1985 tussen 13.30-16.30 uur. Deelnemers, (medewerkers), krijgen voor deze aktiviteit buitengewoon verlof, voor de niet-deelnemers blijft deze middag een „gewone” werkdag.

Plaats: sporthal St.-Joseph, Pater Kustersweg, Cadier en Keer, (schrik niet, de hal is te bereiken langs de Akersteenweg richting Cadier en Keer). Direct voorbij het benzestation rechtsaf, richting huisje St.-Joseph.

Aktiviteiten

1. Wandeltocht van ± 2½ uur. Aan de hand van een routebeschrijving kun je individueel of in groepen deelnemen.
2. Fietstocht in de omgeving van Maastricht van 2½ uur. Ook hier wordt een routebeschrijving verstrekt. Men kan individueel of in groepen deelnemen.
3. Wielertocht in de omgeving van

Inschrijfstrook, (inleveren vóór 19 juni 1985!!!).

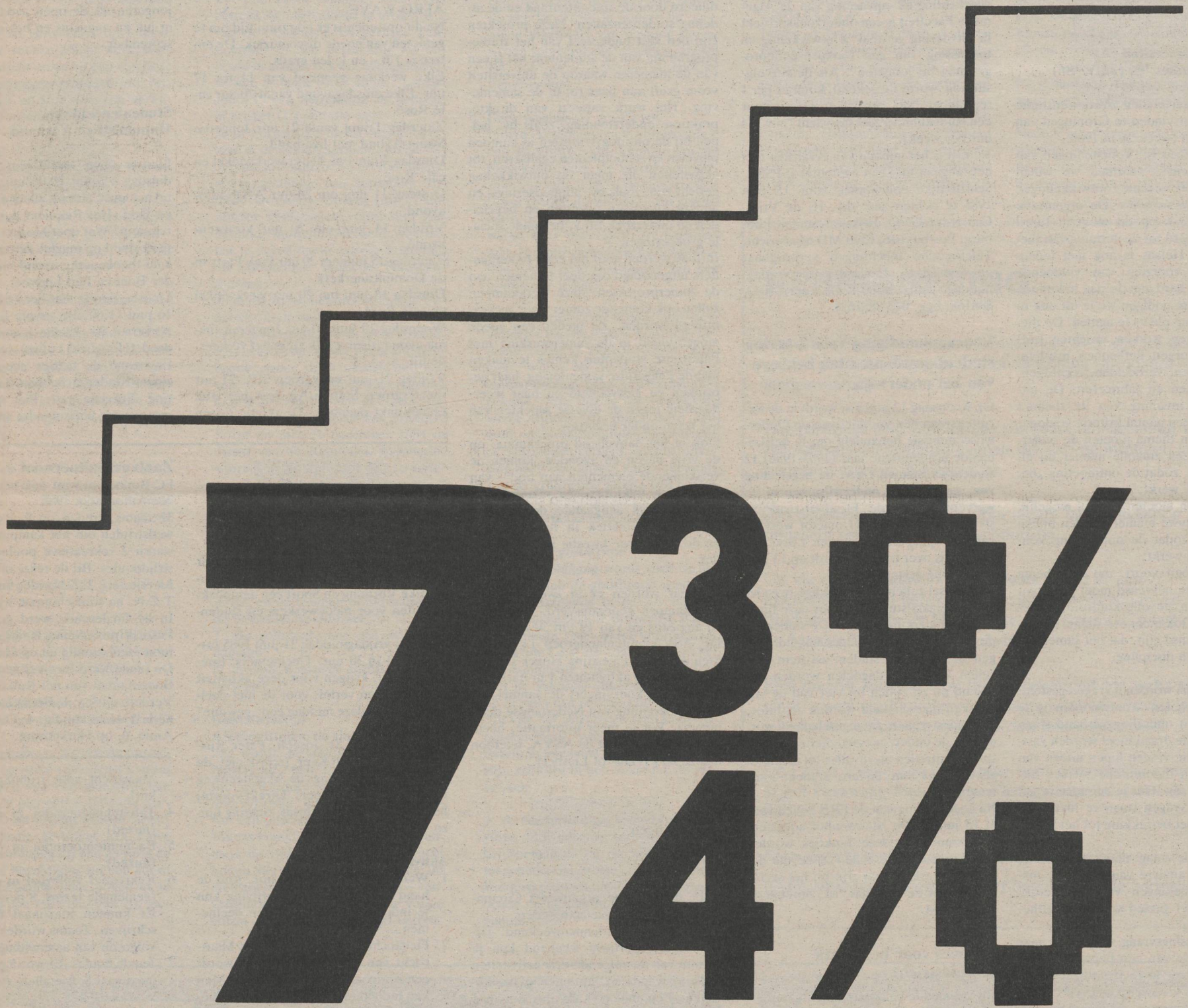
Ondergetekende geeft zich op voor deelname aan de laatste middag van het academisch jaar 1985-1986.

Naam: Afd./Cap.groep/Dienst/Fak.

Tel.:

- | | |
|--|---|
| 1. Wandeltocht | 2. Fietstocht |
| 3. Wielertocht | 4. Badmintontoernooi; Naam partner: |
| 5. Tafeltennisttoernooi; Naam partner: | 6. Volleybaltoernooi; Naam team: |
| 7. Jeu de boules: 1. 2. 3. | |

SPAARRENTE TOT



7 3 4 %

DEPOSITOREKENING 5 jaar vast min. storting fl 500,-.

spaarbank limburg



Hoofdkantoor: Markt 17-18 Maastricht, tel. 043-841222. Distriktkantoor: Prinsenhofstraat 3 Venlo, tel. 077-11555. Bijkantoren: Maastricht (18), Amby, Beek, Berg en Terblijt, Blerick (3), Borgharen, Bunde, Cadier en Keer, Eijsden, Gronsveld, Heer (3), Meerssen, Roermond, Sittard (3), Tegelen, Vaals, Valkenburg, Velden, Venlo (3), Venray.

Moderne kunst in middeleeuwse omgeving

Onder de noemer „Dialog tussen kunstwerk en omgeving” wordt in het Cultureel Centrum van de Vlaamse gemeenschap Alden Biesen in het Belgische Bilzen-Rijkhoven een Euregionale openlucht tentoonstelling gehouden. Op het terrein van deze monumentale, voormalige landcommanderij van de Duitse ridderorde zijn tot 30 juni beelden te zien van 12 kunstenaars, drie genodigden per regio. Hiermee wil het Cultureel Centrum een van de belangrijkste doelstellingen onderstrepen. Het historische domein wil namelijk het trefpunt worden voor het cultuurscheppend vermogen van de Euregio, door o.a. een actief tentoonstellingsbeleid op te bouwen dat aandacht vraagt voor actuele thema's en ontwikkelingen. Tot de onafhankelijkheid van België in 1815 kende deze streek een boeiende, gemeenschappelijke, culturele geschiedenis. Door het ontstaan van de nieuwe landsgrenzen ontstond een verwijdering tussen de mensen, die wonend op de raakvlakken van diverse culturen nauw met elkaar in contact stonden. In deze schitterende omgeving, gekenmerkt door verschillende bouwstijlen en grote tuinen en hoven met vijvers en fonteinen, zijn de voorbijgeleden eeuwen bijna tastbaar aanwezig. Binnen de muren van de vestiging zijn drie gecultiveerde stukken natuur te vinden: de lusthof, de neerhof en de weide. Prachtige groene zones die nu door kunstenaars gebruikt worden om hun werk te plaatsen.

Open Art-show is eigenlijk een banale titel voor deze tentoonstelling. De expositie is nogal breed samengesteld, is niet onder één thema te vangen en is wisselend in kwaliteit. Een aantal kunstenaars heeft met opzet gebruik gemaakt van de omgeving, heeft het contrast aangescherpt en zodoende een spanningsveld gecreëerd. Andere werken passen weer harmonisch in hun omgeving. In de weide staan sculpturen van Lenz, Mostard en van de Bighelaar. Frans van den Bighelaar bouwt zijn werk op uit plaatstaal en hout. Het zijn grove constructies, lijkend op futuristische toestellen uitgedacht door een middeleeuwer. De „geluierde vrouwen” van Yvonne Mostard zijn uitgevoerd in geoxideerd staal en vormen een suggestieve en in contouren aangegeven beeldengroep. Michel Lenz sukkel met de twee door hem aangeleverde „mushrooms” een doodlopend straatje in. Hier slaat bij de toeschouwer de verveling toe. De paddestoelen bestaan uit vijf- en zeshoekige voetbalachtige vormen zonder enige

vorm van impact. Volgens een begeleidend schrijven ziet de organisatie in het samenbrengen van de beeldhouwwerken op deze weide een opvangplaats van de kosmische krachten die in Alden Biesen samenkomen. Trancedent geleuter dat de kracht van het betreffende werk niet doet vermeerderen. De kwaliteitscurve loopt op in de neerhof. In de waterput, het middelpunt van deze hof, heeft Dré Stevens een tijdelijke installatie geplaatst, een buizenconstructie over en een fel kleurelement in het water. Mostard heeft in de neerhof beesten neergelegd, garnalen en kevers uit beton, steen, plastic en staal. Boeiend in zijn eenvoud. Heinz Tobolla spant in deze hof de kroon met de installaties „Verbindingen” en „Die Wasserstrasse”. Deze laatste installatie bevat een speelse constructie waarin hangmatjes verankerd zijn die brokken glas dragen. Dit levert elke seconde een ander beeld op vanwege de wisselende lichtinval. „Verbinding” rijst als een boegbeeld uit de slotgracht op. Het front van een vikingschip

bestaande uit een reuzenpijp met een hoekverbinding van gespannen staalkabels. Strak vormgegeven en wonderwel passend bij het decor. Franz Buchholtz voegt een audio-element aan de natuur toe: het elektronische vogelnest, een driehoekig elektronisch-akoestisch object en een kommunikator. Klanksignalen zijn op afroep beschikbaar.

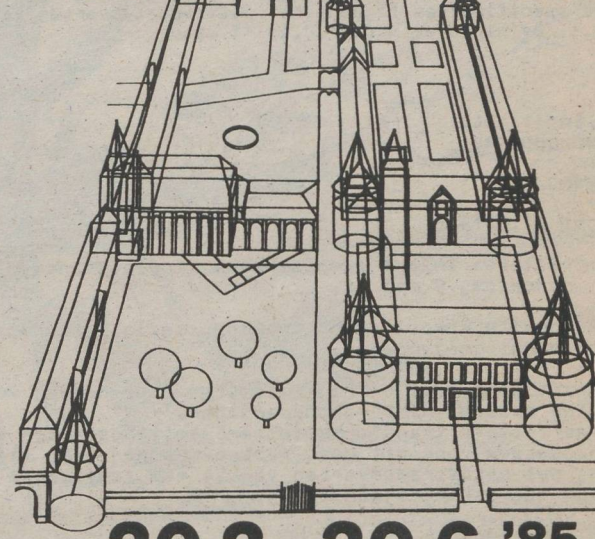
Een naamgenoot, Joachim Buchholtz, heeft in de lusthof een mooie droom gestalten gegeven. In „Tortuga's Traum” ziet men schildpaden, in de vorm van gepantserde halve bollen, voorzichtig een fontein uitkruipen. Genietend van de herwonnen vrijheid waaieren zij uit over het grasveld. In de directe omgeving bevinden zich ook de meest verrassende werken, charme en humor zijn hier in het spel. Een argeloze bezoeker die een naburige boom nader onderzoekt treft hierin verborstels aan. Zou de boom zichzelf kunnen schilderen? De borstelboom is van Hugo Duchateau, evenals „de gevaarlijke lijn”. Grote bogen zijn neergezet bij de brugtree. De bogen lijken op scherp te staan met pijlen in de aanslag. Deze pijlen zijn verbonden met een lange over het veld gespannen lijn. De passerende bezoeker gaat met zijn slapen rake lings langs de pijlpunten, alsof hij elk moment doorspiest kan worden. Onder de brug en rond het kasteel bevindt zich een slotgracht. De oplettende bezoeker ziet in de modder porceleinresten liggen. Hier was Piet Stockmans aan het werk. Nee, deze scherven zijn niets meer dan scherven en zij zullen nooit samen een pot vormen. De rand van elke scherf is gemarkeerd door een blauwe rand. Een subtiel element dat menigeen zal ontgaan. Anne Frédérick heeft aan de voorzijde van het domein een eigentijds tempeltje gebouwd, een open, stalen constructie.

Terug in de lusthof treft men nog enkele objecten aan die het perspectief als onderwerp hebben. Deze beelden van Nic Joosten zijn nauwelijks boeiend omdat het basisidee te mager uityalt. Het pronkstuk van de tentoonstelling is „De chinese Truc” van Urbain Mulkers. Een waar genot voor het oog is dit bos van ijzer, bamboe, roestvrij staal en kunsthars waarin de wind vrij spel heeft. Ranke stelen torsen bevallige halve bollen, die van binnen een kleurtoets meekregen. Te zamen vormend een woud van vierhonderd bloemen. Mulkers laat hier zijn achtergrond als schilder doorklinken en componeerde met „De Chinese Truc” een kleurrijk, driedimensionaal doek.

Alden Biesen was honderden jaren lang een centrum van geestelijke kennis, nu vervult het de functie van hoedster van moderne kunst. Hopenlijk kan de organisatie van het centrum zeer regelmatig een goed gericht overzicht geven van actuele ontwikkelingen binnen de moderne kunst, niet alleen binnen de Euregiogrenzen, maar ook daarbuiten. Het zichtbare verleden van Alden Biesen voorziet dit moderne kunstproject van een stijlvolle omligting. Toegegeven, dit werkt ook relativerend.

Paul Pinxten

OPEN Art-show



30.3-30.6.'85

Alden Biesen - Bilzen - België

Agenda

Stadsschouwburg Maastricht

Maandag 3 juni tot donderdag 13 juni: om 20.00 uur: „Troilus en Cressida” door Toneelacademie Maastricht, toneel op toneel
Vrijdag 14 juni en zaterdag 15 juni om 20.00 uur: Urbanus.
Donderdag 20 juni en zaterdag 22 juni om 20.00 uur: „De Broek” door Het Vervolg (try-out).

Diversen

Galerie Wanda Reiff, Aalbeek-Nuth: Ina Barfuss en Leon Janssen, schilderijen.
Bonnefantenmuseum Maastricht: Aanwinsten 83-84
Kunstcentrum, Maastricht: groepstentoonstelling van De Zaak.
Kombi, Maastricht: 13 juni een reggaeconcert met Jennifer Lara (Jamaica), 14 juni een concert van de S-Hatters, voorprogramma: The Smog.
Galerie 't Sauveurke/Ulestraten: Louis Leloup (glaskunstenaar), Richard Smeets (olieverfschilderijen), Nellie van den Boom (bloemaquarellen).
Galerie Hof van Oensel/Oensel-Schimmert: Ben Bodt (schilderijen).
Stadhuis Heerlen: schilderijen en tekeningen van Raph, de Haas (tot 17 juni).
Hotel Maastricht: Japanse kunst.
Geul jazz Valkenburg: 7-8-9 juni.
Provinciaal Museum te Hasselt: festival rond „Beeldende Muziek”.
Zaterdag 8 juni, 15.00 uur: Openingsconcert door G. Smits.
Donderdag 13 juni, 20.00 uur: Arnold Dreyblatt and the Orchestra of Excited strings.

Vrijdag 14 juni, 20.00 uur: Dubbelconcert Barbara Held, dwarsfluit, en Shelly Hirsch, zang.
Zaterdag 15 juni, 14.00 uur: Richard Lerman
Zondag 16 juni, 14.00 uur: Jon Rose
Zaterdag 22 juni, 14.00 uur: Paul Panhuysen: Berensymphonie.

Filmhuis

Donderdag 6 juni tot en met woensdag 12 juni, 20.00 uur: Via degli specchi, G. Gagliando
Donderdag 6 juni tot en met zondag 9 juni, 22.00 uur: Het stadje Anara. I. Kvirikadze.
Donderdag 13 juni tot en met woensdag 19 juni, 20.00 uur: E la nave va, F. Fellini
Maandag 10 juni tot en met woensdag 12 juni, 22.00 uur: De zwemmer, I. Kvirikadze.
Donderdag 13 juni tot en met zondag 16 juni, 22.30 uur: Liberté, la nuit, P. Garrel.

Podium Posjet

Donderdag 6 juni en vrijdag 7 juni, 20.15 uur: Toneelgroep „Alles is drama” speelt „Burgersbruiloft” van B. Brecht
Woensdag 12 juni tot en met vrijdag 14 juni, 20.15 uur: Toneelgroep „Alles is drama” speelt „De droom van Amerika” van E. Albee.
Woensdag 19 juni en donderdag 20 juni, 20.15 uur: toneelgroep „Alles is drama” speelt „Reidans” van A. Schnitzler.



Het pronkstuk van de Open Art-show: „De Chinese Truc” van Urbain Mulker.

moretha

Een telex voor In 't Veld

19.00
55726 r L nl
32538 mino nl

betreft : demonstratie studiefinanciering dond 9 mei 1985
aan : voorzitt cvb rl

in de door mij met studenten gevoerde gesprekken omtrent studiefinanciering hedenmiddag is mij de kundige aanpak gebleken van de zijde van cvb rl. het verbaasde mij wel even te horen van het feit dat net cvb naast de bekostiging van de zes bussen ook rijksmiddelen heeft vrijgemaakt voor de versnaperingen voor onderweg. gaarne ontvang ik van u hieromtrent de nodige specificaties tijdens het bilateraal overleg van 24 mei a.s. de minister n.d. r.j.in 't veld

dr. r.j.in 't veld
directeur generaal
min. o en w
zoetermeer

maastricht 21.5.1985.

betreft: uw telex inzake demonstratie studiefinanciering donderdag 9 mei jl.

spaarzaam geuite complimenten trekken speciale aandacht en worden navenant gewaardeerd.

cvb rl heeft geen stuiver rijksmiddelen gespendeerd voor bekostiging bussen en/of versnaperingen. cvb rl heeft zelfs transformatie herbezettingsgelden tot bezettingsgelden voor dit doel niet overwogen. wat mij betreft mag het bilateraaloverleg van 24 mei aanstaande besteed worden aan nog belangrijker zaken.

vriendelijk groetend,
r.b. van den biggelaar

Dr. Roel In 't Veld, directeur-generaal voor het Hoger Onderwijs, moet vreemd opgekeken hebben toen hij een telex ontving van de voorzitter van het Maastrichtse College van Bestuur, mr. R.B. van den

Biggelaar. De hoogste ambtelijke gezagsdrager van het ministerie werd bedankt door de Maastrichtse voorzitter voor het compliment, dat hij hem gemaakt zou hebben. In 't Veld kon zich daar niets van

herinneren en ook begreep hij niet waarom van den Biggelaar hem in een telex meedeelde dat de RL wel de bussen had betaald waarmee protesterende studenten op 10 mei naar Den Haag waren vervoerd, maar dat daar geen stuiver rijksmiddelen aan te pas was gekomen. En de versnaperingen onderweg hadden de studenten helemaal zelf betaald, meldde van den Biggelaar. De telegrafische mededeling van van den Biggelaar klonk nogal triomfantelijk, want had de directeur-generaal zich niet druk gemaakt over een zaak waarover hij zich helemaal niet druk hoefde te maken?

Nee, In 't Veld had zich helemaal nergens druk over gemaakt. De telex was gewoon een grap van de bezetters geweest en het College was er met beide voeten in getrapt...

Copieerkaarten

Een tijdje geleden zijn alle copieerapparaten omgebouwd. Het is nu niet meer mogelijk met blokjes of muntstukjes copieën te maken, dat gaat alleen nog maar met de speciaal ingevoerde copieerkaarten, kartonnen kaartjes met een magnetisch stripje. Studenten kunnen deze kaarten kopen in het onderwijswinkelje in het hoofdgebouw. Zo'n kaart geeft dan recht op 50 of 100 copieën, afhankelijk van het feit of je er f 6,25 of f 12,20 voor wil neertellen. Het winkelje is iedere werkdag open, van half een tot twee uur wel te verstaan. Rijen studenten staan er dan te wachten, vooral als de dag ervoor de kaarten

weer eens op waren. Erg handig, zo'n geconcentreerd verkooppunt op zo'n geconcentreerd tijdstip, vooral bijvoorbeeld voor avondstudenten of voor studenten die vaak op Randwijk zitten. Die moeten rekenen en plannen voordat ze aan het kopiëren kunnen slaan.

Maar stel: het is je gelukt om op de juiste plaats en op het juiste tijdstip zo'n kaartje van f 12,20 te bemachtigen, dan wil dat nog niet zeggen dat dat je er het volle rendement uit kunt halen. De kaartjes zijn immers nogal gevoelig. Dat je ze niet moet bekrassen of er geen ezelsoren in moet vouwen is mischien wel lastig, maar als het je gebeurt is het je eigen schuld. Het kaartje waarschuwt per slot van rekening: "Handle carefully, do not fold, write on specified space only. Liability and replacement excluded if magnetic stripe damaged". Maar ook al heb je hartstikke carefully gehandeld, dan nog kan zo'n kaartje er na bijvoorbeeld 20 copieën de brui aan geven. Had je die demagnetiserende schaar maar wat verder weg moeten leggen, suferd! Dus, met een blik op je horloge: terug naar het winkelje, kwartiertje in de rij, "mevrouw, mijn kaartje doet het niet meer en er zit nog voor ongeveer een tientje op". Vriendelijk wordt je dan uitgelegd dat ze daar in het winkelje niets aan kunnen doen, maar dat je daarvoor bij de drukkerij moet zijn, achter het hoofdgebouw. Nee, daar kun je nu helaas niet terecht, ze zijn aan het eten, over een uurtje misschien, anders morgen... "Simple administration", vermeldt het kaartje.

ERGERNIS

Vier jaar heb ik het nu volgehouden. Vier academische jaren, wat te verstaan. En nooit heb ik in de vier jaren toegegeven aan de wraakhaast onbedwingbare drang een goed uit te vallen tegen de makkelukke, de trage slijmballen en driepurig slome intelligentia-to-be. Altijd heb ik mij netjes gehouden aan de erecode van de geëngesteerde columnist: goed gechoppit tegen de gevestigde orde, beleed maar raak, hoe grover hoe mooier. Van den Biggelaar een ongelukke misstap begaan? Hatsjee: ze de man maar voor paal! Greep bij langwekkend werk in verre landen verricht? Hopla, schop maar tegen de reisbudgetten van het establishment! Een faculteit bezig met derwijssysteem en basisfilosofie naar de mallemoer te helpen of dat de docent-satisfactie daar onder lijdt? Hatsekideetje: smetlappen zijn het, allemaal!

Maar nu, vannacht, werd mij in een droom het Ware openbaard: hij gaat helemaal niet om die gevestigde orde. Die jongens en meisjes hebben hun plaatsje bereikt, ze willen daar lekker rustig blijven zitten. Laat ze. Verkoop ze af en toe een fikse dreun, maar laat ze verder maar. Het gaat om het sub-establishment, om de mensen die de gevestigde orde zullen beërven. Juist ja: het studentenvolk van kweekt de klootzakken van morgen. Dus de geëngesteerde columnist - haha - dient te trappen tegen de zielepieten die nu nog in de marge opereren.

Ooit heb ik een spreekbeurt van hans Philipsen mogen bijwonen, daarin hij het studentendom analyseerde. Er waren vele actegorieën, maar de menschen waar je wat aan had waren volgens hem de 'ziekers', de zeurpieten, de actievoerders, de linkse drammers. Ik kan het met hem eens zijn, hoewel de 'zieken' aanleiding kan zijn voor leuke stukjes op een achterpagina. Doe eens een gok: hoeveel van die waardevolle zeikneuzen lopen op de RL rond? Ik gok op een mannetje/vrouwje of vijftig. Is de resterende massa van 1150 studenten dan dom? Neen, onder druk kunnen daar nog wel een stuk of 350 sympathisanten uitgepeurd worden. Blijven over de 800 minkukelaars waar ik graag eens op zou vitten. Van die 800 schat ik dat de meest oprecht streeft naar een maatschappelijk relevante carrière: veel geld verdienen in een makkelijk baan. De rest weet het gewoon niet. Qua onderwijsactiviteit maakt het niet zoveel uit in welke categorie je het zoekt: men draaft netjes op naar onderwijsgroep, attitudegroep, responsiecollege, bloktoets, inhoudsdeskundige voortgangstoets. De ongemiddelde veerde leermachinerie blijft op die manier druk bezig, slappe lapzwanen, ingedutte toetsfreaken, dagdromende studielandschapbewonderaars, tutorgroupies, de hele makke kudde van trage slijmballen, driepurig slome intelligentia-to-be, domme boekenwurmen, achterlijke blokboekenverslijters, pendelende moederskindjes, kopieer-idioten gaat eens de machovernemen. Ik vraag me af of ze nog genoeg hebben eens een leuke ingezonden brief tegen deze belediging naar Observant te sturen.

Accordeon

Op de zon worden tovenaars verbrand
op zee zinkt een paraplu
een stakker eet darm van zalm
Para dore mifa son
Madame Madelon speelt accordeon

Op de maan hoor je gele zuchten
op de voet volgt een enkel en een been
een kogel fluit door de kerkgloria
Parado remifa mifa son
Madame Madelon speelt accordeon

Bij de kok stinkt een zalm naar darm
een stakker jat geen paraplu
fel licht valt ondersteboven
Pa rado re mifa dore son
Madame Madelon speelt accordeon

Van de kogels niets dan goeds
aan de meeste armen hangen handen
op de zon verdampt de laatste adem
Padora famire mira son
Madame Madelon speelt accordeon

In de lucht hangt een gele tovenaar
tussen twee zonnen is het nacht
verdwenen is de accordeon
Es lebe die liebe Madame Madelon

Shake hands

